

Dziennik Urzędowy L 200

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

30 lipca 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania** 1

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1237/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 20

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1238/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 85/2004 ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do jabłek** 22

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1239/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 581/2004 otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące określonych rodzajów masła oraz rozporządzenie (WE) nr 582/2004 otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące odtłuszczonego mleka w proszku** 32

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1240/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1279/98 w odniesieniu do niektórych kontyngentów taryfowych na produkty z wołowiny i cielęciny pochodzące z Rumunii** 34

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1241/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania kontyngentu taryfowego na niektóre sztuki żywego bydła pochodzącego z Rumunii, przewidzianego w decyzji Rady 2003/18/WE** 38

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1242/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 168. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97 45

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1243/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 168. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97 47

Cena: 22 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1244/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy do koncentratu masła w ramach 340. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (EWG) nr 429/90.....	49
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1245/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. zawieszające skup masła w niektórych Państwach Członkowskich	50
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1246/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. w sprawie 87. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2799/1999	51
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1247/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 24. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydane w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999	52
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1248/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku dla 23. indywidualnego zaproszenia do przetargu wydanego zgodnie ze stałym zaproszeniem do przetargu wymienionym w rozporządzeniu (WE) nr 214/2001.....	53
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż	54
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1250/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe dla słodu	56
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1251/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu	58
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1252/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe do mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego	60
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1253/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa	62
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1254/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające refundacje produkcyjne do cukru białego wykorzystywanego w przemyśle chemicznym na okres od 1 do 31 sierpnia 2005 r.	64
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1255/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. określające stopień, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w lipcu 2005 r. o pozwolenia na przywóz dla niektórych przetworów mlecznych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001	65
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1256/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające opłaty przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 sierpnia 2005 r.	68
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1257/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w systemie B w sektorze owoców i warzyw (brzoskwinie)	71
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1258/2005 z dnia 29 lipca 2005 r. ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny	72

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1259/2005 z dnia 27 lipca 2005 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej 73
-

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, celem uwzględnienia przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej 91

Komisja

2005/590/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 października 2002 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 Traktatu oraz art. 53 Porozumienia EOG (Sprawa COMP/E-2/37.784 – Domy aukcyjne dzieł sztuki) (notyfikowana jako dokument nr C(2002) 4283 wersja ostateczna ze sprostowaniami C(2002) 4283/7 oraz C(2002) 4283/8) ⁽¹⁾ 92

2005/591/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 26 lipca 2005 r. zmieniająca dodatek B do załącznika XII do Aktu Przystąpienia z 2003 r. w zakresie niektórych zakładów w sektorach rybnym, mięsny i mleczarskim w Polsce (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 2813) ⁽¹⁾ 96
-

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ Decyzja Rady 2005/592/WPZiB z dnia 29 lipca 2005 r. wdrażająca wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe 98

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1236/2005

z dnia 27 czerwca 2005 r.

w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności stanowi jedną ze wspólnych zasad Państw Członkowskich. Zważywszy na to, w 1995 r. Wspólnota postanowiła traktować poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności jako zasadniczy element jej stosunków z państwami trzecimi. Zdecydowano o zawieraniu klauzuli dotyczącej tej kwestii w każdej nowej ogólnej umowie handlowej, o współpracy oraz o stowarzyszeniu zawieranej z państwem trzecim.
- (2) Artykuł 5 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, art. 7 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych i art. 3 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności ustanawiają bezwarunkowy, pełny zakaz stosowania tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania. Inne przepisy, w szczególności Deklaracja Narodów Zjednoczonych w sprawie tortur⁽¹⁾ i Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r., nakładają na państwa obowiązek zapobiegania stosowaniu tortur.
- (3) Artykuł 2 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁽²⁾ stwierdza, że nikt nie może być skazany na karę śmierci ani poddany jej wykonaniu. Dnia 29

czerwca 1998 r. Rada zatwierdziła „Wytyczne dotyczące polityki UE w stosunku do państw trzecich w sprawie kary śmierci” i postanowiła, że Unia Europejska będzie dążyła do powszechnego zniesienia kary śmierci.

- (4) Artykuł 4 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej stanowi, że nikt nie może być poddany torturom ani niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu. Dnia 9 kwietnia 2001 r. Rada zatwierdziła „Wytyczne w sprawie polityki UE wobec do państw trzecich dotyczącej tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania”. Wytyczne te dotyczą zarówno przyjęcia Kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu broni w 1998 r., jak i trwających prac nad wprowadzeniem nadzoru nad wywozem sprzętu paramilitarnego w całej UE i stanowią przykłady środków mających na celu skuteczne zapobieganie torturom i innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu w ramach Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa. Wytyczne te przewidują także nakłanianie państw trzecich do zapobiegania stosowaniu i produkowaniu sprzętu oraz obrotowi sprzętem, który przeznaczony jest do zadawania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania i zapobiegania wykorzystywaniu wszelkiego innego rodzaju sprzętu do takich celów. Zaznacza się w nich także, że zakaz okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego karania nakłada wyraźne ograniczenia na stosowanie kary śmierci. Dlatego też oraz zgodnie z tymi dokumentami kary śmierci nie uważa się w żadnym wypadku za karę zgodną z prawem.
- (5) W swojej rezolucji w sprawie tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętej dnia 25 kwietnia 2001 r. i popartej przez Państwa Członkowskie UE, Komisja ds. Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych wezwała członków Organizacji Narodów Zjednoczonych do podjęcia stosownych kroków, łącznie ze środkami ustawodawczymi, w celu zapobieżenia i zakazania m.in. wywozu sprzętu, który jest specjalnie przeznaczony do zadawania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania. Stanowisko to zostało potwierdzone rezolucjami przyjętymi w dniach 16 kwietnia 2002 r., 23 kwietnia 2003 r., 19 kwietnia 2004 r. oraz 19 kwietnia 2005 r.

⁽¹⁾ Rezolucja 3452 (XXX) Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 9.12.1975.

⁽²⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

- (6) Dnia 3 października 2001 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję⁽¹⁾ w sprawie drugiego rocznego sprawozdania Rady zgodnie z 8. przepisem wykonawczym Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni, wzywając Komisję do niezwłocznego podjęcia działania w celu przedstawienia stosownego instrumentu wspólnotowego zakazującego wspierania sprzedaży, handlu oraz wywozu sprzętu policyjnego i bezpieczeństwa, którego stosowanie jest z natury okrutne, niehumanitarne lub poniżające, oraz do zapewnienia, że ten instrument wspólnotowy wstrzyma transfer sprzętu policyjnego i bezpieczeństwa, jeśli medyczne skutki jego stosowania nie są w pełni znane, a także takiego sprzętu, którego stosowanie wykazało w praktyce znaczne ryzyko nadużycia lub powodowania nieuzasadnionych obrażeń.
- (7) Stosowne jest zatem ustanowienie przepisów wspólnotowych dotyczących handlu z państwami trzecimi towarami, które mogą być stosowane w celu wykonywania kary śmierci, oraz towarami, które mogą być stosowane do zadawania tortur i do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania. Zasady te odgrywają podstawową rolę w propagowaniu poszanowania życia ludzkiego i podstawowych praw człowieka, a tym samym służą celowi ochrony moralności publicznej. Zasady te powinny zagwarantować, że podmioty gospodarcze Wspólnoty nie czerpią żadnych korzyści z handlu, który albo przyczynia się, albo w inny sposób ułatwia wprowadzanie w życie polityki dotyczącej kary śmierci lub tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, które nie są zgodne z właściwymi wytycznymi UE, Kartą Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz konwencjami i traktatami międzynarodowymi.
- (8) Dla celów niniejszego rozporządzenia uznaje się za właściwe zastosowanie definicji tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania sformułowanych w Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r. oraz w rezolucji 3452 (XXX) Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych. Definicje te powinny być interpretowane z uwzględnieniem orzecznictwa dotyczącego wykładni odpowiednich terminów, zawartych w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i stosownych dokumentach przyjętych przez UE lub jej Państwa Członkowskie.
- (9) Uważa się za konieczne zakazanie wywozu i przywozu sprzętu, który nie ma żadnego praktycznego zastosowania innego niż do wykonywania kary śmierci lub w celu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (10) Konieczne jest również kontrolowanie wywozu niektórych towarów, które mogą być używane nie tylko w celu stosowania tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, lecz mogą być także używane w celach zgodnych z prawem. Kontrolę tę powinno się stosować do towarów, które są stosowane głównie w celu egzekwowania prawa oraz, jeśli taka kontrola nie jest dysproporcjonalna, do wszelkiego innego sprzętu i produktów, które przy uwzględnieniu ich konstrukcji i cech technicznych mogłyby być wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem do zadawania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (11) W odniesieniu do sprzętu służącego do egzekwowania prawa należy zaznaczyć, że art. 3 Kodeksu postępowania funkcjonariuszy porządku prawnego⁽²⁾ stanowi, iż funkcjonariusze porządku prawnego mogą użyć siły wyłącznie w wypadku absolutnej konieczności i tylko w granicach niezbędnych do wypełnienia ich obowiązków. Podstawowe zasady użycia siły oraz broni palnej przez funkcjonariuszy porządku prawnego, przyjęte przez ósmy Kongres Narodów Zjednoczonych w sprawie zapobiegania przestępczości i postępowania ze sprawcami przestępstw w 1990 r., przewidują, iż funkcjonariusze porządku prawnego, w czasie wykonywania obowiązków, powinni, na ile to możliwe, stosować środki niewymagające użycia siły, zanim odwołają się do użycia siły i broni palnej.
- (12) Wobec tego w Podstawowych zasadach popiera się również rozwój nieśmiercionośnej broni obezwładniającej przeznaczonej do stosowania w odpowiednich sytuacjach, przyznając jednocześnie, że stosowanie takiej broni powinno być uważnie kontrolowane. W tym kontekście pewne rodzaje sprzętu tradycyjnie stosowanego przez policję do celów samoobrony i opanowywania zamieszek zostały zmodyfikowane w taki sposób, aby mógł on być używany do wytworzenia wstrząsów elektrycznych lub rozpylania substancji chemicznych do obezwładniania osób. Istnieją sygnały, że w kilku krajach taki rodzaj broni jest używany niezgodnie z przeznaczeniem do zadawania tortur i do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (13) W Podstawowych zasadach podkreśla się, iż funkcjonariusze porządku prawnego powinni być wyposażeni w sprzęt do samoobrony. Dlatego też niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do handlu tradycyjnym sprzętem przeznaczonym do samoobrony, takim jak tarcze.
- (14) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć także zastosowanie do handlu niektórymi specjalnymi substancjami chemicznymi używanymi do obezwładniania osób.
- (15) W odniesieniu do kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz kajdan i kajdanek, należy zauważyć, że art. 33 Wzorcowych reguł minimalnych postępowania z więźniami Narodów Zjednoczonych⁽³⁾ stanowi, iż narzędzi przymusu nigdy nie wolno stosować jako kary. Ponadto łańcuchów i kajdan nie wolno stosować jako narzędzi przymusu. Należy także zauważyć, że Wzorcowe reguły minimalne postępowania z więźniami stanowią, iż innych narzędzi przymusu nie wolno stosować w celach innych niż jako środek ostrożności przeciwko ucieczce w czasie transportu, ze względów medycznych na zalecenie lekarza lub, o ile zawiodą inne metody kontroli, w celu zapobieżenia zadaniu przez więźnia obrażeń sobie lub innym albo uszkodzeniu mienia.

(1) Dz.U. C 87 E z 11.4.2002, str. 136.

(2) Rezolucja 34/169 Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 17.12.1979 r.

(3) Zatwierdzone rezolucją 663 C (XXIV) z 31.7.1957 i 2076 (LXII) z 13.5.1977 Rady Ekonomicznej i Społecznej ONZ.

- (16) Uwzględniając fakt, że niektóre Państwa Członkowskie już wprowadziły zakaz wywozu i przywozu takich towarów, stosowne jest przyznanie Państwom Członkowskim prawa do wprowadzenia zakazu wywozu i przywozu kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz przenośnych urządzeń do elektrowstrząsów innych niż pasy paraliżujące za pomocą elektrowstrząsów. Państwa Członkowskie, jeśli wyrażają taką wolę, powinny również być uprawnione do zastosowania środków kontrolnych w stosunku do wywozu kajdanek, których łączna długość w stanie zamkniętym, łącznie z łańcuchem, przekracza 240 mm.
- (17) Przy interpretacji niniejszego rozporządzenia należy przyjąć, że nie narusza ono istniejących przepisów dotyczących wywozu gazów łzawiących i środków używanych do opanowywania zamieszek⁽¹⁾, broni palnej, broni chemicznej oraz toksycznych środków chemicznych.
- (18) Stosowne jest przewidzenie szczególnych wyłączeń z zastosowania środków kontroli wywozu, aby nie utrudniać funkcjonowania sił policyjnych Państw Członkowskich, przeprowadzania pokojowych operacji zarządzania kryzysami oraz, z zastrzeżeniem przeprowadzenia przeglądu w późniejszym etapie, w celu dopuszczenia tranzytu towarów pochodzenia zagranicznego.
- (19) Wytyczne dotyczące polityki UE w stosunku do państw trzecich w sprawie tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania przewidują, m.in., że szefowie misji w państwach trzecich włączą do swoich sprawozdań okresowych analizę dotyczącą stosowania tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania w państwie, w którym są akredytowani, oraz środków przedsięwziętych w celu zwalczania tych zjawisk. Stosowne jest, aby właściwe organy uwzględniały te i podobne sprawozdania, sporządzone przez stosowne organizacje międzynarodowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia. Takie sprawozdania powinny także opisywać wszelkiego rodzaju sprzęt stosowany w państwach trzecich w celu wykonywania kary śmierci oraz do zadawania tortur i do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (20) W celu przyczynienia się do zniesienia kary śmierci w państwach trzecich oraz zapobiegania torturom i innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu uważa się za konieczne zakazanie dostarczania państwom trzecim pomocy technicznej odnoszącej się do towarów, które nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż do wykonywania kary śmierci lub stosowania tortur oraz do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (21) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu mają być stosowane w celu zapobieżenia zarówno wykonywaniu kary śmierci, jak i zadawaniu tortur oraz innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu w państwach trzecich. Obejmują one ograniczenia w handlu z państwami trzecimi towarami, które mogą być stosowane w celu wykonywania kary śmierci lub do zadawania tortur oraz do innego okrutnego, poniżającego lub niehumanitarnego traktowania albo karania. Nie uważa się za konieczne ustanowienia podobnej kontroli transakcji w ramach Wspólnoty, ponieważ w Państwach Członkowskich kara śmierci nie istnieje, a Państwa Członkowskie przyjmą odpowiednie środki, by zakazać i zapobiec stosowaniu tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania.
- (22) Powyższe wytyczne stanowią, iż w celu przedsięwzięcia skutecznych środków zapobiegających torturom oraz innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu powinny zostać podjęte środki w celu zapobieżenia stosowaniu i produkowaniu sprzętu oraz handlowi sprzętem, który przeznaczony jest do zadawania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania. Do Państw Członkowskich należy nałożenie i egzekwowanie przestrzegania koniecznych ograniczeń w odniesieniu do stosowania i produkcji takiego sprzętu.
- (23) W celu uwzględnienia nowych danych oraz osiągnięć technicznych wykazy towarów objętych niniejszym rozporządzeniem powinny być poddawane przeglądowi, a także powinny zostać przewidziane specjalne procedury zmiany tych wykazów.
- (24) Komisja oraz Państwa Członkowskie powinny się wzajemnie informować o środkach przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i przekazywać sobie inne stosowne informacje, którymi dysponują w związku z niniejszym rozporządzeniem.
- (25) Środki konieczne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.
- (26) Państwa Członkowskie powinny ustanowić zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich wykonywanie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (27) Niniejsze rozporządzenie nie ogranicza uprawnień przyznanych na mocy i wynikających z rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽³⁾ oraz jego przepisów wykonawczych zawartych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 883/2005 (Dz.U. L 148 z 11.6.2005, str. 5).

⁽¹⁾ Patrz: punkt ML 7 c) wspólnego wykazu uzbrojenia Unii Europejskiej (Dz.U. C 127 z 25.5.2005, str. 1).

(28) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy wspólnotowe dotyczące handlu z państwami trzecimi towarami, które mogą być stosowane w celu wykonywania kary śmierci lub do zadawania tortur oraz do innego okrutnego, poniżającego lub niehumanitarnego traktowania albo karania, oraz dostarczania związanej z nimi pomocy technicznej.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do dostarczania pomocy technicznej, jeśli wiąże się ono z transgranicznym przepływem osób fizycznych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „tortury” oznaczają każde działanie, którym jakiegokolwiek osobie umyślnie zadaje się ostry ból lub cierpienie fizyczne bądź psychiczne, w celu uzyskania od tej osoby lub od osoby trzeciej informacji lub przyznania się, w celu ukarania tej osoby za czyn popełniony przez nią lub osobę trzecią albo za czyn, o popełnienie którego ta osoba lub osoba trzecia jest podejrzana, a także w celu zastraszenia lub wywarcia nacisku na tę osobę lub osobę trzecią, albo w jakimkolwiek innym celu wynikającym z wszelkiej formy dyskryminacji, gdy taki ból lub cierpienie powodowane są przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę występującą w charakterze urzędowym lub z ich polecenia, albo za ich wyraźną lub dorozumianą zgodą. Pojęcie to nie obejmuje jednak bólu lub cierpienia wynikającego wyłącznie ze zgodnych z prawem kar, związanego z tymi karami lub wywołanego przez nie przypadkowo;
- b) „inne okrutne, niehumanitarne lub poniżające traktowanie albo karanie” oznacza każde działanie funkcjonariusza publicznego lub innej osoby występującej w charakterze urzędowym lub podjęte z ich polecenia, albo za ich wyraźną lub dorozumianą zgodą, poprzez które jakiegokolwiek osobie zadawany jest znaczny ból lub cierpienie fizyczne bądź psychiczne. Pojęcie to nie obejmuje jednak bólu lub cierpienia wynikającego wyłącznie ze zgodnych z prawem kar, związanego z tymi karami lub wywołanego przez nie przypadkowo;
- c) „organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa” oznaczają wszelkie organy w państwie trzecim odpowiedzialne za prowadzenie dochodzeń, zapobieganie, wykrywanie, zwalczanie i karanie przestępstw, w szczególności policję, proku-

raturę, władze sądownicze, publiczne lub prywatne służby więzienne oraz, w odpowiednich przypadkach, wszelkie państwowe siły bezpieczeństwa i organy wojskowe;

- d) „wywóz” oznacza każde wyprowadzenie towarów z obszaru celnego Wspólnoty, łącznie z wyprowadzeniem wymagającym zgłoszenia celnego oraz wyprowadzeniem po ich składowaniu w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I lub składzie wolnocłowym w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- e) „przywóz” oznacza każde wprowadzenie towarów na obszar celnego Wspólnoty, włączając w to czasowe składowanie, wprowadzanie do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, objęcie procedurą zawieszającą oraz dopuszczenie do swobodnego obrotu w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- f) „pomoc techniczna” oznacza każde wsparcie techniczne związane z naprawami, opracowywaniem, wytwarzaniem, testowaniem, utrzymaniem, montażem lub serwisem technicznym wszelkiego innego rodzaju i może przyjmować takie formy, jak wskazówki, porady, szkolenie, przekazywanie wiedzy praktycznej lub umiejętności albo usługi konsultingowe. Pomoc techniczna obejmuje również pomoc udzielaną ustnie lub przy wykorzystaniu środków elektronicznych;
- g) „muzeum” oznacza stałą instytucję prowadzącą działalność nie nastawioną na osiągnięcie zysków w służbie na rzecz społeczeństwa i jego rozwoju, otwartą dla publiczności, która to instytucja nabywa, przechowuje, przeprowadza badania, informuje i wystawia w celach naukowych, edukacyjnych i rozrywkowych materialne dowody związane z ludźmi i ich środowiskiem;
- h) „właściwy organ” oznacza organ Państwa Członkowskiego, określony w załączniku I, który zgodnie z art. 8 ust. 1 jest uprawniony do podejmowania decyzji w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia;
- i) „wnioskodawca” oznacza:
- 1) w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 3 lub 5, każdą osobę fizyczną lub prawną, która zawarła umowę z odbiorcą w państwie, do którego towary będą wywożone i która jest uprawniona do podjęcia decyzji o wysłaniu towarów podlegających kontroli na mocy niniejszego rozporządzenia poza obszar celnego Wspólnoty w momencie przyjęcia zgłoszenia celnego. Jeżeli nie zawarto umowy wywozowej lub jeżeli podmiot będący stroną umowy nie występuje we własnym imieniu, rozstrzygające znaczenie ma uprawnienie do podjęcia decyzji o wysłaniu danego przedmiotu poza obszar celnego Wspólnoty;
 - 2) stronę umowy mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania na terenie Wspólnoty, jeżeli w przypadkach takich wywozów prawo rozporządzania towarami przysługuje zgodnie z umową, na podstawie której odbywa się wywóz, podmiotowi mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania poza Wspólnotą;

3) w przypadku dostarczania pomocy technicznej, o której mowa w art. 3, osobę fizyczną lub prawną, która będzie świadczyła tę usługę; oraz

4) w przypadku przywozu i dostarczania pomocy technicznej, o których mowa w art. 4, muzeum, które będzie wystawiało towary.

ROZDZIAŁ II

Towary, które nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż wykonywanie kary śmierci, torturowanie oraz inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie

Artykuł 3

Zakaz wywozu

1. Zakazuje się wywozu towarów, które nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż wykonywanie kary śmierci lub torturowanie i inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, określonych w wykazie znajdującym się w załączniku II, niezależnie od miejsca pochodzenia takich towarów.

Zakazuje się dostarczania z obszaru celnego Wspólnoty jakiegokolwiek osobie, podmiotowi lub organowi w państwie trzecim pomocy technicznej odnoszącej się do towarów określonych w załączniku II, zarówno za wynagrodzeniem, jak i bez wynagrodzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, właściwy organ może udzielić pozwolenia na wywóz towarów określonych w załączniku II oraz dostarczanie związanej z nimi pomocy technicznej, jeśli zostanie wykazane, że w państwie, do którego towary te będą wywożone, będą one użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne.

Artykuł 4

Zakaz przywozu

1. Zakazuje się przywozu towarów określonych w załączniku II, niezależnie od ich pochodzenia.

Zakazuje się przyjmowania przez osoby, podmioty lub organy na obszarze celnym Wspólnoty pomocy technicznej odnoszącej się do towarów określonych w załączniku II, dostarczanej z terytorium państwa trzeciego za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zezwolić na przywóz towarów określonych w załączniku II oraz dostarczanie związanej z nimi pomocy technicznej, jeśli zostanie wykazane, że w docelowym Państwie Członkowskim towary te będą użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne.

ROZDZIAŁ III

Towary, które mogłyby być użyte w celu torturowania lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania

Artykuł 5

Wymóg uzyskania pozwolenia wywozowego

1. Wywóz towarów, które mogą być użyte w celu torturowania i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, określonych w załączniku III, wymaga uzyskania pozwolenia, niezależnie od pochodzenia takich towarów. Pozwolenie nie jest jednak wymagane dla towarów, które są jedynie przewożone przez obszar celny Wspólnoty, tj. takich, którym nie nadano innego przeznaczenia celnego niż procedura tranzytu zewnętrznego w rozumieniu art. 91 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, łącznie ze składowaniem towarów niewspólnotowych w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I lub w składzie wolnocłowym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wywozów na te terytoria Państw Członkowskich, które są określone w załączniku IV i nie stanowią obszaru celnego Wspólnoty, pod warunkiem że towary te są używane przez organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa zarówno w kraju lub na terytorium przeznaczenia, jak i w części stanowiącej metropolię Państwa Członkowskiego, do którego należy to terytorium. Organy celne lub inne zainteresowane organy mają prawo do skontrolowania, czy warunek ten jest spełniony, i mogą podjąć decyzję, że wywóz nie może nastąpić do czasu zakończenia takiej kontroli.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wywozów do państw trzecich, pod warunkiem że towary są używane przez cywilny lub wojskowy personel Państwa Członkowskiego uczestniczący w operacji utrzymania pokoju lub operacji zarządzania kryzysami przeprowadzanej przez UE lub ONZ na terenie danego państwa trzeciego lub też w operacji przeprowadzanej na podstawie porozumienia między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi w dziedzinie obrony. Organy celne lub inne właściwe organy mają prawo do skontrolowania, czy warunek ten jest spełniony. Wywóz nie może nastąpić w czasie trwania takiej kontroli.

Artykuł 6

Kryteria udzielania pozwoleń wywozowych

1. Decyzje o udzieleniu pozwoleń na wywóz towarów określonych w załączniku III są podejmowane przez właściwe organy indywidualnie w odniesieniu do każdego wniosku, z uwzględnieniem wszystkich istotnych okoliczności, w szczególności faktu, czy inne Państwo Członkowskie w okresie poprzednich trzech lat odmówiło udzielenia pozwolenia na zasadniczo identyczny wywóz.

2. Właściwy organ nie udziela pozwolenia, jeśli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczeń, że takie towary określone w załączniku III mogłyby być użyte przez organ odpowiedzialny za egzekwowanie prawa lub inną osobę fizyczną lub prawną w państwie trzecim w celu zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, poniżającego lub niehumanitarnego traktowania albo karania, w tym w celu wykonania orzeczonych przez sąd kar cielesnych.

Właściwy organ uwzględnia:

- dostępne orzeczenia trybunałów międzynarodowych,
- ustalenia właściwych organów ONZ, Rady Europy i UE oraz sprawozdania Europejskiego Komitetu do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Niehumanitarnemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu oraz Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.

Uwzględnione mogą zostać inne stosowne informacje, obejmujące dostępne orzeczenia sądów krajowych, sprawozdania przygotowywane przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz informacje dotyczące ograniczeń w wywozie towarów określonych w załącznikach II i III obowiązujące w państwach przeznaczenia.

Artykuł 7

Środki krajowe

1. Bez względu na przepisy art. 5 i 6, Państwo Członkowskie może przyjąć lub utrzymać zakaz wywozu oraz przywozu kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz przenośnych urządzeń do wywoływania elektrowstrząsów.
2. Państwo Członkowskie może nałożyć wymóg uzyskania pozwolenia na wywóz kajdanek, których łączna długość, w stanie zamkniętym, łącznie z łańcuchem, mierzona od zewnętrznej krawędzi jednej obręczy do zewnętrznej krawędzi drugiej obręczy, przekracza 240 mm. Dane Państwo Członkowskie stosuje do takich kajdanek przepisy rozdziałów III i IV.
3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach przyjętych zgodnie z ust. 1 i 2. O istniejących środkach powiadamia się do dnia 30 lipca 2006 r. O przyjętych później środkach powiadamia się przed ich wejściem w życie.

ROZDZIAŁ IV

Procedury udzielania pozwoleń

Artykuł 8

Wnioski o udzielenie pozwolenia

1. Pozwolenie na wywóz i przywóz oraz na dostarczenie pomocy technicznej jest udzielane tylko przez określony w załączniku I właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym wnioskodawca ma siedzibę lub miejsce zamieszkania.
2. Wnioskodawcy dostarczają właściwemu organowi wszelkich istotnych informacji dotyczących działań, na które wymagane jest pozwolenie.

Artykuł 9

Pozwolenia

1. Pozwolenia na wywóz i przywóz są wydawane na formularzach zgodnych ze wzorem przedstawionym w załączniku V i są ważne na całym terytorium Wspólnoty. Okres ważności pozwolenia wynosi od trzech do dwunastu miesięcy i może zostać przedłużony do 12 miesięcy.
2. Pozwolenie może zostać wydane za pomocą środków elektronicznych. Szczególne procedury są określane na szczeblu krajowym. Państwa Członkowskie korzystające z tej możliwości informują o tym Komisję.
3. W pozwoleniach na wywóz i przywóz umieszcza się wszelkie wymogi i warunki, jakie właściwy organ uzna za stosowne.
4. Właściwy organ, działając zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, może odmówić udzielenia pozwolenia na wywóz oraz może unieważnić, zawiesić, zmienić lub cofnąć udzielone pozwolenie.

Artykuł 10

Formalności celne

1. Przy dokonywaniu formalności celnych eksporter lub importer składa należycie wypełniony formularz przedstawiony w załączniku V jako dowód uzyskania koniecznego pozwolenia na dany wywóz lub przywóz. Jeśli dokument nie jest wypełniony w języku urzędowym Państwa Członkowskiego, w którym dokonuje się formalności celnych, eksporter lub importer może zostać zobowiązany do dostarczenia tłumaczenia na język urzędowy tego państwa.
2. W przypadku gdy dokonano zgłoszenia celnego towarów określonych w załącznikach II lub III, co do których stwierdzono, że na ich planowany wywóz lub przywóz nie zostało udzielone pozwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia, organy celne zatrzymują zgłoszone towary i wskazują na możliwość złożenia wniosku o udzielenie pozwolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeśli wniosek o udzielenie pozwolenia nie wpłynie w terminie sześciu miesięcy od zatrzymania towaru lub jeśli właściwy organ rozpatrzy odmownie taki wniosek, organy celne podejmują działania mające na celu uregulowanie sytuacji zatrzymanych towarów zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

Artykuł 11

Wymóg zawiadomienia i konsultacji

1. Organy Państw Członkowskich, określone w załączniku I, informują wszystkie inne organy Państw Członkowskich określone w tym załączniku oraz Komisję o odmowie udzielenia pozwolenia na podstawie niniejszego rozporządzenia i o unieważnieniu pozwolenia, którego udzieliły. Zawiadomienia dokonuje się nie później niż w ciągu trzydziestu dni od daty wydania decyzji.

2. Właściwy organ konsultuje się z organem lub organami, które w ciągu ostatnich trzech lat odmówiły udzielenia pozwolenia na przywóz lub wywóz albo pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej na podstawie niniejszego rozporządzenia, w przypadku otrzymania wniosku dotyczącego przywozu, wywozu lub dostarczania pomocy technicznej odnoszącego się do zasadniczo identycznej transakcji, której dotyczył taki wcześniejszy wniosek, gdy organ uważa, że należy jednak udzielić pozwolenia.

3. W przypadku gdy po przeprowadzeniu takich konsultacji właściwy organ postanowi o udzieleniu pozwolenia, niezwłocznie zawiadamia on o swojej decyzji wszystkie organy wymienione w załączniku I, wyjaśniając powody podjęcia takiej decyzji oraz przedstawiając istotne w danej sprawie informacje.

4. Odmowa udzielenia pozwolenia na podstawie krajowego zakazu zgodnie z art. 7 ust. 1 nie stanowi decyzji o odmowie udzielenia pozwolenia w rozumieniu ust. 1.

ROZDZIAŁ V

Postanowienia ogólne i końcowe

Artykuł 12

Zmiany załączników

1. Komisja jest upoważniona do dokonywania zmian załącznika I. Dane dotyczące właściwych organów Państw Członkowskich są zmieniane na podstawie informacji dostarczonych przez Państwa Członkowskie.

2. Komisja jest upoważniona do dokonywania zmian załączników II, III i V zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2.

Artykuł 13

Wymiana informacji pomiędzy organami Państw Członkowskich a Komisją

1. Bez uszczerbku dla art. 11, Komisja oraz Państwa Członkowskie, na wniosek, powiadamiają się nawzajem o środkach podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i dostarczają sobie istotnych informacji, którymi dysponują w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacji dotyczących pozwoleń, których udzielono i których udzielenia odmówiono.

2. Istotne informacje dotyczące pozwoleń, których udzielono i których udzielenia odmówiono, obejmują przynajmniej rodzaj

decyzji, uzasadnienie decyzji lub jego streszczenie, nazwy/nazwiska odbiorców oraz końcowych użytkowników, jeśli nie są nimi odbiorcy, jak również nazwy odnośnych towarów.

3. Państwa Członkowskie, o ile jest to możliwe we współpracy z Komisją, sporządzają publiczne roczne sprawozdanie z działalności, zawierające informacje o liczbie otrzymanych wniosków, towarach i krajach, których dotyczyły wnioski, oraz o decyzjach, które podjęto w tych sprawach. Sprawozdanie to nie zawiera informacji, których ujawnienie, zdaniem Państwa Członkowskiego, naruszałoby jego żywotne interesy w zakresie bezpieczeństwa.

4. Z wyjątkiem przekazywania informacji określonych w ust. 2 organom innego Państwa Członkowskiego oraz Komisji, niniejszy artykuł nie narusza odpowiednich przepisów krajowych dotyczących poufności i tajemnicy zawodowej.

5. Odmowa udzielenia pozwolenia wydana na podstawie krajowego zakazu przyjętego zgodnie z art. 7 ust. 1 nie stanowi decyzji o odmowie udzielenia pozwolenia w rozumieniu ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Wykorzystywanie informacji

Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾ oraz krajowych przepisów dotyczących publicznego dostępu do dokumentów, informacje otrzymane na mocy niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane tylko do celów, w jakich wnoszono o ich przekazanie.

Artykuł 15

Komitet

1. Komisję jest wspomagana przez komitet ds. wspólnych reguł wywozu towarów, ustanowiony na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2603/69⁽²⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie znajdują art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na dwa miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 27.12.1969, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3918/91 (Dz.U. L 372 z 31.12.1991, str. 31).

*Artykuł 16***Wprowadzanie w życie**

Komitet, o którym mowa w art. 15, bada każdą sprawę dotyczącą stosowania niniejszego rozporządzenia przedstawioną przez przewodniczącego komitetu z jego własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

*Artykuł 17***Sankcje**

1. Państwa Członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadkach naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić, iż są one stosowane. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach do dnia 29 sierpnia 2006 r. i niezwłocznie powiadamiają ją o późniejszych ich zmianach.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 2005 r.

*Artykuł 18***Zakres terytorialny stosowania**

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:

- obszaru celnego Wspólnoty, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92,
- hiszpańskich terytoriów Ceuty i Melilli,
- niemieckiego terytorium Helgoland.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia Ceutę, Helgoland i Melillę traktuje się jako część obszaru celnego Wspólnoty.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2006 r.

W imieniu Rady
L. LUX
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ ORGANÓW OKREŚLONYCH W ART. 8 I 11

<p>A. Organy Państw Członkowskich:</p> <p>BELGIA</p> <p>Ministerie van Economie, Energie, Handel en Wetenschapsbeleid Directoraat E4: Economisch Potentieel, Markttoegangsbeleid, Tarifaire en Non-tarifaire Maatregelen Vooruitgangsstraat 50c B-1210 Brussel Tel. (32-2) 277 51 11 Fax (32-2) 277 53 03 E-mail: Charles.godart@mineco.fgovv.be</p>	<p>NIEMCY</p> <p>Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) Frankfurter Straße 29–35 D-65760 Eschborn Tel.: (+49) 6196 908-0 Fax: (+49) 6196 908 800 E-Mail: ausfuhrkontrolle@bafa.bund.de</p>
<p>Ministère de l'économie, de l'énergie, du commerce et de la politique scientifique Directorat, E4: potentiel économique, politique d'accès aux marchés, mesures tarifaires et non-tarifaires Rue du Progrès 50c B-1210 Bruxelles Téléphone: 32 (2) 277 51 11 Télécopie: 32 (2) 277 53 03 E-mail: Charles.godart@mineco.fgovv.be</p>	<p>GRECJA</p> <p>ΕΛΛΑΣ</p> <p>Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Πολιτικής Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Ροών Κορνάρου 1 GR-105 63 Αθήνα Τηλ. (30-210) 328 60 47, (30-210) 328 60 31 Φαξ (30-210) 328 60 94 E-mail: e3c@mnec.gr</p>
<p>REPUBLIKA CZESKA</p> <p>Ministerstvo průmyslu a obchodu Licenční správa Na Františku 32 110 15 Praha 1 Česká republika Tel.: (420) 224 90 76 41 Fax: (420) 224 22 18 81 E-mail: osm@mpo.cz</p>	<p>ESTONIA</p> <p>Eesti Välisministeerium Välismajanduse ja arengukoostöö osakond Strateegilise kauba kontrolli büroo Islandi väljak 1 15049 Tallinn Eesti Tel: +372 631 7200 Faks: +372 631 7288 E-post: stratkom@mfa.ee</p>
<p>DANIA</p> <p><i>Załącznik III, nr 2 i 3</i></p> <p>Justitsministeriet Slotsholmsgade 10 DK-1216 København K Denmark Telephone: (45) 33 92 33 40 Telefax: (45) 33 93 35 10 E-mail: jm@jm.dk</p>	<p>HISZPANIA</p> <p>Secretaría General de Comercio Exterior Secretaría de Estado de Turismo y Comercio Ministerio de Industria, Turismo y Comercio Paseo de la Castellana, 162 E-28046 Madrid Telephone: (34) 915 83 52 84 Telefax: (34) 915 83 56 19 E-mail: Buzon.Oficial@SGDEFENSA.SECGCOMEX.SSCC.MCX.ES</p>
<p><i>Załącznik II i załącznik III, nr 1</i></p> <p>Økonomi- og Erhvervsministeriet Erhvervs- og Byggestyrelsen Eksportkontroladministrationen Langelinie Allé 17 DK-2100 København Ø Denmark Telephone: (45) 35 46 60 00 Telefax: (45) 35 46 60 01 E-mail: ebst@ebst.dk</p>	<p>Departamento de Aduanas e Impuestos Especiales de la Agencia Estatal de Administración Tributaria Avda. Llano Castellano, 17 28071 Madrid España Telephone: +34 91 7289450 Telefax: +34 91 7292065</p>

FRANCJA

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
 Direction générale des douanes et droits indirects
 Service des titres du commerce extérieur (SETICE)
 8, rue de la Tour-des-Dames
 F-75436 PARIS CEDEX 09
 Téléphone: 01 55 07 46 73/- 46 42/- 48 64/- 47 64
 Télécopie: 01 55 07 46 67/- 46 91
 Courrier électronique: dg-setice@douane.finances.gouv.fr

IRLANDIA

Licensing Unit
 Department of Enterprise, Trade and Employment
 Earlsfort Centre
 Lower Hatch Street
 Dublin 2
 Ireland
 Telephone (353-1) 631 21 21
 Telefax (353-1) 631 25 62

WŁOCHY

Ministero delle attività produttive
 Direzione generale per la politica commerciale
 Viale Boston, 25
 I-00144 Roma
 Telephone: +39 06 59 93 25 79
 Telefax: +39 06 59 93 26 34
 E-mail: polcomsegr@mincomes.it

CYPR

ΚΥΠΡΟΣ

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
 Υπηρεσία Εμπορίου
 Τμήμα έκδοσης αδειών εισαγωγών/εξαγωγών
 Ανδρέα Αραούζου 6
 CY-1421 Λευκωσία
 Τηλ. (357-22) 86 71 00
 Φαξ (357-22) 37 51 20
 E-mail: perm.sec@mcit.gov.cygr

Ministry of Commerce, Industry and Tourism
 Trade Service
 Import/Export Licensing Unit
 6 Andreas Araouzos Street
 CY-1421 Nicosia
 Telephone: (357- 22) 86 71 00
 Telefax: (357-22) 37 51 20
 E-mail: perm.sec@mcit.gov.cy

ĻOTWA

Ekonomikas ministrija
 Brīvības iela 55
 LV-1519 Rīga
 Latvija
 Telefax.: +371 7 280 882

LITWA

Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos
 Licencijavimo skyrius
 Saltoniškių g. 19
 LT-08105 Vilnius
 Lietuva
 Telephone: +370 8 271 97 67
 Telefax: +370 5 271 99 76
 E-mail: leidimai.pd@policija.lt

LUKSEMBURG

Commerce extérieur
 Office des licences
 B. P. 113
 L-2011 Luxembourg
 Téléphone: 352 4782370
 Télécopie: 352 466138
 Courrier électronique: office.licences@mae.etat.lu

WĘGRY

Magyar Kereskedelmi
 Engedélyezési Hivatal
 Margit krt. 85.
 H-1024 Budapest
 Magyarország
 Telephone: +36 1 336 74 30
 Telefax: +36 1 336 74 28
 E-mail: spectrade@mkeh.hu

MALTA

Divizjoni għall-Kummerċ
 Servizzi Kummerċjali
 Lascaris
 Valletta CMR02
 Telephone: +356 25 69 02 09
 Telefax: +356 21 24 05 16

NIDERLANDY (organ zostanie określony)

AUSTRIA

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
 Abteilung für Aus- und Einfuhrkontrolle
 A-1011 Wien
 Stubenring 1
 Tel.: (+43) 1 71100 8327
 Fax: (+43) 1 71100 8386
 E-Mail: post@C22.bmwa.gv.at

POLSKA

Ministerstwo Gospodarki i Pracy
 plac Trzech Krzyży 3/5
 00-507 Warszawa
 Polska
 Telefon: (+48-22) 693 50 00
 Telefax: (+48-22) 693 40 48

PORTUGALIA

Ministério das Finanças
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais
de Consumo
Direcção de Serviços de Licenciamento
Rua Terreiro do Trigo, edifício da Alfândega
P-1149-060 Lisboa
Tel.: (351-21) 881 42 63
Fax: (351-21) 881 42 61

SŁOWENIA

Ministrstvo za gospodarstvo
Direktorat za ekonomske odnose s tujino
Kotnikova 5
1000 Ljubljana
Republika Slovenija
Telephone: +386 1 478 35 42
Telefax: +386 1 478 36 11

SŁOWACJA

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
Odbor riadenia obchodovania s citlivými tovarmi
Mierová 19
827 15 Bratislava
Slovenská republika
Telephone: +421 2 48 54 20 53
Telefax: +421 2 43 42 39 15

FINLANDIA

Sisäasiainministeriö
Arpajais- ja asehallintoyksikkö
PL 50
FI-11101 RIIHIMÄKI
Puhelin (358-9) 160 01
Faksi (358-19) 72 06 68
Sähköposti: aahy@poliisi.fi

SZWECJA

Kommerskollegium
PO Box 6803
S-113 86 Stockholm
Tfn (46-8) 690 48 00
Fax (46-8) 30 67 59
E-post: registrator@kommers.se

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Department of Trade and Industry
Export Control Organisation
4 Abbey Orchard Street
London
SW1P 2HT
United Kingdom
Telephone (44) 207 215 05 85
Telefax (44) 207 215 05 72
E-mail: mevlyn.tompkins@dti.gsi.gov.uk

B. Adres do zawiadomienia Komisji:

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
Directorate-General for External Relations
Directorate A: Common Foreign and Security Policy
(CFSP) and European Security and Defence Policy
(ESDP): Commission Coordination and contribution
Unit A 2: Legal and institutional matters, CFSP Joint
Actions, Sanctions, Kimberley Process
CHAR 12/163
1049 Bruxelles/Brussel
Belgium
Telefon: (32-2) 296 25 56
Telefaks: (32-2) 296 75 63
Adres poczty elektronicznej: relex-sanctions@cec.eu.int

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz towarów, o których mowa w art. 3 i 4

Uwaga: niniejszy wykaz nie obejmuje towarów medyczno-technicznych

Kod CN	Wyszczególnienie
	1. Towary przeznaczone do przeprowadzania egzekucji ludzi, takie jak:
ex 4421 90 98	1.1. Szubienice i gilotyny.
ex 8208 90 00	
ex 8543 89 95	1.2. Krzesła elektryczne do przeprowadzania egzekucji ludzi.
ex 9401 79 00	
ex 9401 80 00	
ex 9402 10 00	
ex 9402 90 00	
ex 9406 00 38	1.3. Hermetyczne komory, wykonane np. ze stali i szkła, zaprojektowane w celu przeprowadzania egzekucji ludzi przez podanie trującego gazu lub trującej substancji.
ex 9406 00 80	
ex 8413 81 90	1.4. Urządzenia do automatycznego wstrzykiwania narkotyku, zaprojektowane w celu przeprowadzania egzekucji ludzi poprzez podanie śmiertelnej substancji chemicznej.
ex 9018 90 50	
ex 9018 90 60	
ex 9018 90 85	
	2. Towary zaprojektowane do krępowania ludzi, takie jak:
ex 8543 89 95	2.1. Pasy paralizujące za pomocą elektrowstrząsów, zaprojektowane w celu krępowania ludzi poprzez poddawanie wstrząsom elektrycznym o napięciu jałowym przekraczającym 10 000 V.

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz towarów, o których mowa w art. 5

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 9401 61 00 ex 9401 69 00 ex 9401 71 00 ex 9401 79 00 ex 9402 90 00 ex 9403 20 91 ex 9403 20 99 ex 9403 50 00 ex 9403 70 90 ex 9403 80 00	1. Towary zaprojektowane do krępowania ludzi, takie jak: 1.1. Krzesła i ławy do krępowania. <i>Uwaga:</i> Ten punkt nie odnosi się do krzesła do krępowania zaprojektowanych dla osób niepełnosprawnych.
ex 7326 90 98 ex 8301 50 00 ex 3926 90 99	1.2. Kajdany na nogi, łańcuchy na nogi oraz kajdany i pojedyncze kajdanki lub bransolety kajdan. <i>Uwaga:</i> Ten punkt nie odnosi się do „zwykłych kajdanek”. Zwykle kajdanki to kajdanki, których całkowita długość, w stanie zamkniętym, łącznie z łańcuchem, mierzona od zewnętrznej krawędzi jednej obręczy do zewnętrznej krawędzi drugiej obręczy wynosi pomiędzy 150 a 280 mm, i które nie zostały zmodyfikowane do zadawania fizycznego bólu lub cierpienia.
ex 7326 90 98 ex 8301 50 00 ex 3926 90 99	1.3. Kajdanki na kciuki i śruby do zgniatania kciuków, włączając w to ząbkowane kajdanki na kciuki.
	2. Przenośne urządzenia zaprojektowane do celów opanowywania zamieszek lub samoobrony, takie jak:
ex 8543 89 95 ex 9304 00 00	2.1. Przenośne urządzenia porażające prądem, w szczególności pałki elektryczne, tarcze elektryczne, paralizatory lub pistolety paralizujące o napięciu jałowym przekraczającym 10 000 V. <i>Uwagi:</i> 1. Ten punkt nie odnosi się do pasów paralizujących za pomocą elektrowstrząsów opisanych w punkcie 2.1 załącznika II. 2. Ten punkt nie odnosi się do przenośnych indywidualnych elektronicznych urządzeń porażających, które użytkownik ma przy sobie w celu obrony własnej.
	3. Substancje przeznaczone do opanowywania zamieszek lub samoobrony oraz związane z nimi przenośny sprzęt rozpraszający, takie jak:
ex 8424 20 00 ex 9304 00 00	3.1. Przenośne urządzenia do opanowywania zamieszek lub samoobrony poprzez podawanie lub rozpraszanie obездwładniającej substancji chemicznej. <i>Uwaga:</i> Ten punkt nie odnosi się do przenośnych urządzeń indywidualnych, nawet takich, które zawierają substancje chemiczne, które użytkownik ma przy sobie w celu obrony własnej.
ex 2924 29 95	3.2. Waniloamid kwasu pelargonowego (PAVA) (CAS 2444-46-4).
ex 2939 99 00	3.3. Oleożywica pieprzowca (OC) (CAS 8023-77-6)

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz terytoriów Państw Członkowskich, o których mowa w art. 5 ust. 2

DANIA:

- Grenlandia.

FRANCJA:

- Nowa Kaledonia i terytoria zależne,
- Polinezja Francuska,
- Francuskie Terytoria Południowe i Antarktyczne,
- Wyspy Wallis i Futuna,
- Majotta,
- St Pierre i Miquelon.

NIEMCY:

- Büsingen.
-

ZAŁĄCZNIK V

Formularz pozwolenia na wywóz i przywóz, o którym mowa w art. 9 ust. 1*Specyfikacja techniczna:*

Wymiary formularza wynoszą 210 × 297 mm, przy czym dopuszczalne są wymiary mniejsze o najwyżej 5 mm i większe o najwyżej 8 mm. Wielkość pól formularza jest wyznaczona na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo oraz jednej szóstej cala pionowo. Podział pól jest wyznaczany na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo.

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

POZWOLENIE NA WYWÓZ/PRZYWÓZ SPRZĘTU SŁUŻĄCEGO DO TORTUR	1 Wnioskodawca (pełna nazwa, adres, numer celny) Rodzaj: ☐ ☐	POZWOLENIE NA WYWÓZ LUB PRZYWÓZ TOWARÓW, KTORE MOGŁYBY BYĆ STOSOWANE DO ZADAWANIA TORTUR (ROZPORZADZENIE (WE) NR 1236/2005)		
	2 Odbiorca (pełna nazwa i adres)	3 Nr pozwolenia ☐ Wywóz ☐ Przywóz		
		4 Termin ważności		
	5 Agent celny/przedstawiciel (jeżeli jest inny niż wnioskodawca)	6 Państwo, w którym znajdują się dane towary		Kod
		7 Państwo przeznaczenia		Kod
		8 Państwo Członkowskie, w którym nastąpi objęcie procedurą celną		
	9 Użytkownik końcowy (pełna nazwa i adres)	Organ wydający		
	10 Opis pozycji		11 Poz. nr 1	12 kod CN
				13 Ilość
	14 Szczególne wymagania oraz warunki			
10 Opis pozycji		11 Poz. nr 2	12 kod CN	
			13 Ilość	
14 Szczególne wymagania oraz warunki				
10 Opis pozycji		11 Poz. nr 3	12 kod CN	
			13 Ilość	
14 Szczególne wymagania oraz warunki				
15 Niżej podpisany potwierdza, że właściwy organ zezwolił na [wywóz] [przywóz] (niepotrzebne skreślić) towarów określonych w polu 10 zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 oraz z zastrzeżeniem wymogów, warunków i procedur określonych w niniejszym formularzu i załączniku lub załącznikach, do których zawiera on odesłanie.				
16 Ilość załączników				
Sporządzono w (miejscowość i data)				
Nazwa (podana drukiem lub wielkimi literami)				
Podpis:		(Pieczęć organu wydającego)		

Wyjaśnienia dotyczące formularza

„Pozwolenie na wywóz i przywóz towarów, które mogłyby być użyte do zadawania tortur (rozporządzenie (WE) nr 1236/2005)”

Niniejszego formularza pozwolenia używa się w celu wydania pozwolenia na wywóz lub przywóz towarów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Nie należy go stosować przy wydawaniu pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej.

Organ wydający jest to organ określony w art. 2 lit. h) rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, określony w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Pozwolenie wydaje się na tym jednokartkowym formularzu, zadrukowanym obustronnie. Właściwy urząd celny odlicza wywożone ilości od łącznej dostępnej ilości. Musi on skontrolować, czy różne pozycje podlegające pozwoleniu są w tym celu wyraźnie oddzielone.

W przypadkach gdy procedury krajowe Państw Członkowskich wymagają dodatkowych egzemplarzy formularza (np. do wniosku), pozwolenie to może zostać włączone do kompletu formularzy zawierającego niezbędne egzemplarze zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi. W polu powyżej pola 3 każdego egzemplarza oraz na marginesie po lewej stronie powinno być jasno określone przeznaczenie (np. wniosek, kopia dla wnioskodawcy) stosownych egzemplarzy. Tylko jeden egzemplarz stanowi formularz pozwolenia określony w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005.

Pole 1:	<i>Wnioskodawca:</i>	Proszę podać nazwę wnioskodawcy oraz jego pełny adres. Można również podać numer celny wnioskodawcy (w większości przypadków fakultatywnie). Należy podać rodzaj wnioskodawcy (fakultatywnie) w odpowiednim polu, używając cyfr 1, 2 lub 4 przy odwoływaniu się do punktów w definicji zawartej w art. 2 lit. i) rozporządzenia Rady nr 1236/2005.
Pole 3:	<i>Pozwolenie nr:</i>	Proszę wpisać numer oraz zaznaczyć pole odnoszące się do wywozu lub przywozu. Patrz: art. 2 lit. d) i art. 2 lit. e) oraz art. 17 rozporządzenia odnośnie do definicji określeń „wywóz” i „przywóz”.
Pole 4:	<i>Termin ważności:</i>	Proszę podać dzień (dwie cyfry), miesiąc (dwie cyfry) oraz rok (cztery cyfry).
Pole 5:	<i>Agent celny/ przedstawiciel:</i>	Proszę podać nazwę posiadającego stosowne upoważnienie przedstawiciela lub agenta (celnego) występującego w imieniu wnioskodawcy, jeżeli wniosku nie składa wnioskodawca. Patrz również: art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92.
Pole 6:	<i>Państwo, w którym znajdują się dane towary:</i>	Proszę podać zarówno nazwę danego państwa, jak i odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1172/95, Dz.U. L 118 z 25.5.1995, str. 10. Patrz: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1779/2002, Dz.U. L 296 z 5.10.2002, str. 6.
Pole 7:	<i>Państwo przeznaczenia:</i>	Proszę podać zarówno nazwę danego państwa jak i odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1172/95, Dz.U. L 118 z 25.5.1995, str. 10. Patrz: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1779/2002, Dz.U. L 296 z 5.10.2002, str. 6.
Pole 10:	<i>Opis pozycji:</i>	Proszę rozważyć dołączenie informacji dotyczących opakowania danych towarów. Proszę zwrócić uwagę na fakt, że w polu 10 można także podać wartość towarów. Jeśli w polu 10 nie ma wystarczającej ilości miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, podając numer pozwolenia. W polu 16 proszę podać liczbę załączników. Formularz przeznaczony jest do zgłoszenia najwyżej trzech różnych rodzajów towarów (patrz: załączniki II i III do rozporządzenia). Jeżeli potrzebne jest uzyskanie pozwolenia na wywóz lub przywóz więcej niż trzech rodzajów towarów, proszę wydać dwa pozwolenia.

Pole 11:	<i>Pozycja nr:</i>	To pole wymaga wypełnienia na drugiej stronie formularza. Proszę sprawdzić, czy numer pozycji odpowiada wydrukowanemu numerowi w polu 11 znajdującym się obok opisu odpowiedniej pozycji na pierwszej stronie.
Pole 14:	<i>Szczególne wymogi oraz warunki:</i>	Jeśli w polu 14 nie ma wystarczającej ilości miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, podając numer pozwolenia. W polu 16 proszę podać liczbę załączników.
Pole 16:	<i>Ilość załączników:</i>	Proszę podać liczbę ewentualnych załączników (patrz: wyjaśnienia do pól 10 i 14).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1237/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 lipca 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	71,8
	096	21,9
	999	46,9
0707 00 05	052	61,9
	999	61,9
0709 90 70	052	75,7
	999	75,7
0805 50 10	388	72,5
	508	58,8
	524	69,1
	528	72,2
	999	68,2
0806 10 10	052	111,3
	204	80,3
	220	126,8
	334	91,2
	624	162,7
	999	114,5
0808 10 80	388	92,3
	400	101,0
	508	69,1
	512	63,3
	528	88,5
	720	73,3
	804	85,4
999	81,8	
0808 20 50	052	125,8
	388	63,0
	512	47,0
	528	35,6
	999	67,9
0809 10 00	052	141,4
	999	141,4
0809 20 95	052	280,0
	400	336,4
	999	308,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	109,8
	999	109,8
0809 40 05	624	87,6
	999	87,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1238/2005

z dnia 28 lipca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 85/2004 ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do jabłek

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 85/2004⁽²⁾ przewiduje w szczególności zmniejszenie od dnia 1 sierpnia 2005 r. minimalnego rozmiaru jabłek zgodnego z rozmiarem przewidzianym przez normę Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ) FFV-50.
- (2) Grupie Roboczej ds. norm jakości produktów rolnych EKG/ONZ zaproponowano objęcie normą EKG/ONZ FFV-50 kryterium dojrzałości opartego na zawartości cukru.
- (3) Ponieważ minimalny rozmiar stanowi również kryterium dojrzałości należy rozważyć możliwość objęcia tych dwóch kryteriów dojrzałości normą handlową w odniesieniu do jabłek.
- (4) Z uwagi na to, że badania te będą prowadzone przynajmniej przez trzy lata gospodarcze, wprowadzenie w życie zmniejszenia rozmiaru powinno zostać przesunięte do dnia 1 czerwca 2008 r. a tymczasowe środki dotyczące wielkości przedłużone do dnia 31 maja 2008 r.
- (5) Należy zatem podjąć działania w celu ochrony uzasadnionych oczekiwań podmiotów gospodarczych, którzy podpisali umowy w oparciu o domniemanie stosowania od dnia 1 sierpnia 2005 r. nowych norm przewidujących zmniejszenie rozmiaru.

- (6) Dla jasności należy sprecyzować, że skoro nazwa handlowa używana jest w celu sprzedaży produktu, nazwa odmiany lub jej synonim także powinny być wymienione.
- (7) Pewne błędy pojawiły się w wykazie odmian wymienionych w dodatku do normy.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 85/2004.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 85/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 2 ust. 2 w zdaniu wprowadzającym datę „31 lipca 2005 r.” zastępuje się datą „31 maja 2008 r.”
- 2) W art. 4 akapit drugi datę „1 sierpnia 2005 r.” zastępuje się datą „1 czerwca 2008 r.”
- 3) W Załączniku wprowadza się zmiany, zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 1 sierpnia 2005 r.

Jednakże podmioty gospodarcze, które, zgodnie z wymogami władz Państw Członkowskich, przed dniem 1 sierpnia 2005 r. podpisały umowy na podstawie akapitów drugiego i trzeciego pkt III Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 85/2004, mogą wprowadzać do obrotu jabłka stanowiące przedmiot wspomnianych umów zgodnie z przepisami wspomnianych akapitów.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 13 z 20.1.2004, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 907/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

W tytule 4 dodatku do Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 85/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) pierwsze zdanie w akapicie drugim otrzymuje następujące brzmienie:

„Niektóre odmiany wymienione w poniższym wykazie mogą być wprowadzane do obrotu pod nazwami handlowymi, w stosunku do których wystąpiono z wnioskiem o zastrzeżenie lub też zostały już zastrzeżone na terenie jednego lub kilku państw, z zastrzeżeniem, że nazwa odmiany, lub jej synonim, pojawi się na etykiecie.”;

2) tabela przedstawiająca niewyczerpujący wykaz otrzymuje brzmienie:

Odmiany	Synonimy	Nazwa handlowa	Grupa wybarwienia	Ordzewienie	Rozmiar
African Red		African Carmine™	B		
Akane	Tohoku 3	Primerouge®	B		
Alborz Seedling			C		
Aldas			B		L
Alice			B		
Alkmene	Early Windsor		C		
Alwa			B		
Angold			C		L
Apollo	Beauty of Blackmoor		C		L
Arkcharm	Arkansas Nr 18, A 18		C		L
Arlet			B	R	
Aroma			C		
Mutacje Aroma o czerwonym wybarwieniu, na przykład Aroma Amorosa			B		
Auksis			B		
Belfort	Pella		B		
Belle de Boskoop oraz mutacje			D	R	L
Belle fleur double			D		L
Berlepsch	Freiherr von Berlepsch		C		
Berlepsch rouge	Red Berlepsch, Roter Berlepsch		B		
Blushed Golden					L
Bohemia			B		L
Boskoop rouge	Red Boskoop, Roter Boskoop		B	R	L

Odmiany	Synonimy	Nazwa handlowa	Grupa wybarwienia	Ordzewienie	Rozmiar
Braeburn			B		L
Mutacje Braeburn o czerwonym wybarwieniu, na przykład: Hidala Joburn		Hilwell® Aurora™, Red Braeburn™, Southern Rose™	A		L
Lochbuie Red Braeburn Mahana Red Mariri Red		Redfield® Eve™, Red Braeburn™, Southern Rose™			
Redfield		Red Braeburn™, Southern Rose™			
Royal Braeburn					
Bramley's Seedling	Bramley, Triomphe de Kiel		D		L
Brettacher Sämling			D		L
Calville (grupa ...)			D		L
Cardinal			B		
Carola	Kalco		C		L
Caudle		Cameo™	B		
Charden			D		L
Charles Ross			D		L
Civni		Rubens®	B		
Coromandel Red	Corodel		A		
Cortland			B		L
Cox's orange pippin i mutacje	Cox Orange		C	R	
Odmiany Cox's Orange Pippin o czerwonym wybarwieniu, na przykład: Cherry Cox			B	R	
Crimson Bramley			D		L
Cripps Pink		Pink Lady®	C		
Cripps Red		Sundowner™	C (1)		
Dalinbel			B		
Delblush		Tentation®	D		L
Delcorf i mutacje, na przykład: Dalili Monidel		Delbarestivale® Ambassy®	C		L
Delgollune		Delbard Jubilé®	B		L
Delicious ordinaire	Ordinary Delicious		B		

Odmiany	Synonimy	Nazwa handlowa	Grupa wybarwienia	Ordzewienie	Rozmiar
Deljeni		Primgold®	D		L
Delikates			B		
Delor			C		L
Discovery			C		
Dunn's Seedling			D	R	
Dykmanns Zoet			C		
Egremont Russet			D	R	
Elan			D		L
Elise	Red Delight	Roblos®	A		L
Ellison's orange	Ellison		C		L
Elstar i mutacje, na przykład: Daliter Elshof Elstar Armhold Elstar Reinhardt Mutacje Elstar o czerwonym wybarwieniu, na przykład: Bel-El Daliest Goedhof Red Elstar Valstar		Elton™ Red Elswout™ Elista™ Elnica™	C B		
Empire			A		
Falstaff			C		
Fiesta	Red Pippin		C		
Florina		Querina®	B		L
Fortune			D	R	
Fuji i mutacje			B		L
Gala Mutacje Gala o czerwonym wybarwieniu, na przykład: Annaglo Baigent Galaxy Mitchgla Obrogala Regala Regal Prince Tenroy		Brookfield® Mondial Gala® Delbard Gala® Gala Must® Royal Gala®	C A		
Garcia			D		L
Gloster			B		L
Goldbohemia			D		L
Golden Delicious i mutacje			D		L

Odmiany	Synonimy	Nazwa handlowa	Grupa wybarwienia	Ordzewienie	Rozmiar
Golden Russet			D	R	
Goldrush	Coop 38		D		L
Goldstar			D		L
Gradigold		Golden Extreme® Golden Supreme®	D		L
Granny Smith			D		L
Gravenstein rouge	Red Gravenstein, Roter Gravensteiner		B		L
Gravensteiner	Gravenstein		D		L
Greensleeves			D		L
Holsteiner Cox i mutacje	Holstein		D	R	
Holstein rouge	Red Holstein, Roter Holsteiner Cox		C	R	
Honeycrisp		Honeycrunch®	C		L
Honeygold			D		L
Horneburger			D		L
Howgate Wonder	Manga		D		L
Idared			B		L
Ingrid Marie			B	R	
Isbranica	Izbranica		C		
Jacob Fisher			D		L
Jacques Lebel			D		L
Jamba			C		L
James Grieve i mutacje			D		L
James Grieve rouge	Red James Grieve		B		L
Jarka			C		L
Jerseymac			B		
Jester			D		L
Jonagold (²) i mutacje, na przykład: Crowngold Daligo Daliguy Dalijean Jonagold 2000 Jonabel Jonabres King Jonagold New Jonagold Novajo Schneica Wilmuta	Jonasty Jonamel Excel Fukushima Veulemanns	Jonica®	C		L

Odmiany	Synonimy	Nazwa handlowa	Grupa wybar- wienia	Ordze- wienie	Rozmiar
Jonagored i mutacje, na przykład: Decosta Jomured Jonagold Boerekamp Jomar Jonagored Supra Jonaveld Primo Romagold Rubinstar Red Jonaprince	Van de Poel Surkijn	Early Queen® Marnica® First Red® Wilton's®, Red Prince®	A		L
Jonalord			C		
Jonathan			B		
Julia			B		
Jupiter			D		L
Karmijn de Sonnaville			C	R	L
Katy	Katja		B		
Kent			D	R	
Kidd's orange red			C	R	
Kim			B		
Koit			C		L
Krameri Tuvion			B		
Kukikovskoje			B		
Lady Williams			B		L
Lane's Prince Albert			D		L
Laxton's Superb	Laxtons Superb		C	R	
Ligol			B		L
Lobo			B		
Lodel			A		
Lord Lambourne			C		
Maigold			B		
Mc Intosh			B		
Meelis			B		L
Melba			B		
Melodie			B		L
Melrose			C		L
Meridian			C		

Odmiany	Synonimy	Nazwa handlowa	Grupa wybarwienia	Ordzewienie	Rozmiar
Moonglo			C		
Morgenduft	Imperatore		B		L
Mountain Cove		Ginger Gold™	D		L
Mutsu		Crispin®	D		L
Normanda			C		L
Nueva Europa			C		
Nueva Orleans			B		L
Odin			B		
Ontario			B		L
Orlovskoje Polosatoje			C		
Ozark Gold			D		L
Paula Red			B		
Pero de Cirio			D		L
Piglos			B		L
Pikant			B		L
Pikkolo			C		
Pilot			C		
Pimona			C		
Pinova		Corail®	C		
Pirella		Pirol®	B		L
Piros			C		L
Rafzubex		RubINETTE® Rosso	A		
Rafzubin		RubINETTE®	C		
Rajka			B		
Rambour d'hiver			D		L
Rambour Franc			B		
Reanda			B		L
Rebella			C		L

Odmiany	Synonimy	Nazwa handlowa	Grupa wybarwienia	Ordze-wienie	Rozmiar
Red Delicious i mutacje, na przykład: Camspur Erovan Evasni Flatrar Fortuna Delicious Otago Red King Red Spur Red York Richared Royal Red Sandidge Shotwell Delicious Stark Delicious Starking Starkrimson Starkspur Topred Trumdor Well Spur		Redchief® Early Red One® Scarlet Spur® Starkspur Ultra Red® Super Chief® Oregon Spur Delicious®	A		L
Red Dougherty			A		
Red Rome			A		
Redkroft			A		
Regal			A		
Regina			B		L
Reglindis			C		L
Reine des Reinettes	Goldparmäne, Gold Parmoné		C		
Reineta Encarnada			B		
Reinette Rouge du Canada			B		L
Reinette d'Orléans			D		L
Reinette Blanche du Canada	Reinette du Canada, Canada Blanc, Kanadarenette		D	R	L
Reinette de France			D		L
Reinette de Landsberg			D		L
Reinette grise du Canada	Graue Kanadarenette		D	R	L
Relinda			C		
Remo			B		
Renora			B		L
Resi			B		
Resista			D		L
Retina			B		L

Odmiany	Synonimy	Nazwa handlowa	Grupa wybarwienia	Ordzewienie	Rozmiar
Rewena			B		L
Roja de Benejama	Verruga, Roja del Valle, Clavelina		A		
Rome Beauty	Belle de Rome, Rome		B		
Rosana	Berner Rosenapfel		B		L
Royal Beaut			A		L
Rubin			C		L
Rubinola			B		L
Sciearly		Pacific Beauty™	A		
Scifresh		Jazz™	B		
Sciglo		Southern Snap™	A		
Sciray	GS48		A		
Scired		Pacific Queen™	A	R	
Sciros		Pacific Rose™	A		L
Selena			B		L
Shampion			B		L
Sidrunkollane Talioun			D		L
Sinap Orlovskij	Orlovski Sinap		D		L
Snygold	Earlygold		D		L
Sommerregent			C		
Spartan			A		
Splendour			A		
St. Edmunds Pippin			D	R	
Stark's Earliest			C		
Štaris	Staris		A		
Sturmer Pippin			D	R	
Sügisdessert			C		L
Sügisjoonik			C		L
Summerred			B		
Sunrise			A		
Sunset			D	R	
Suntan			D	R	L
Sweet Caroline			C		L
Talvenauding			B		
Tellisaaare			B		

Odmiany	Synonimy	Nazwa handlowa	Grupa wybarwienia	Ordzewienie	Rozmiar
Tiina			B		L
Topaz			B		
Tydeman's Early Worcester	Tydeman's Early		B		L
Veteran			B		
Vista Bella	Bellavista		B		
Wealthy			B		
Worcester Pearmain			B		
York			B		

(¹) Minimum 20 % czerwonego wybarwienia w przypadku klasy I i klasy II.

(²) Jednakże w przypadku odmiany Jonagold przynajmniej jedna dziesiąta powierzchni owocu w klasie II musi być wybarwiona czerwonymi plamkami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1239/2005

z dnia 29 lipca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 581/2004 otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące określonych rodzajów masła oraz rozporządzenie (WE) nr 582/2004 otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące odtłuszczonego mleka w proszku

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3 lit. b) i ust. 14,

Artykuł 1

W art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 581/2004 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

a także mając na uwadze co następuje:

(1) Zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 581/2004 ⁽²⁾ i art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 582/2004 ⁽³⁾ niektóre miejsca przeznaczenia nie zostały objęte możliwością przyznania refundacji wywozowych.

„Produkty określone w akapicie pierwszym są przeznaczone na wywóz do wszystkich miejsc przeznaczenia z wyłączeniem Andory, Ceuty i Melilli, Gibraltaru, Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz Watykanu.”

Artykuł 2

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 909/2005 z dnia 16 czerwca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych ⁽⁴⁾ włączyło Ceutę i Melillę od dnia 17 czerwca 2005 r. do stref przeznaczenia L 01 oraz L 03, obejmujących miejsca przeznaczenia nie kwalifikujące się do refundacji wywozowych, oraz zrównało stawkę refundacji dla masła wywożonego do Rosji ze stawką stosowaną dla wszystkich pozostałych miejsc przeznaczenia. Należy zatem wyłączyć powyższe miejsca przeznaczenia z zakresu refundacji wywozowych określonych rozporządzeniem (WE) nr 581/2004 oraz rozporządzeniem (WE) nr 582/2004.

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 582/2004, ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stały przetarg został ogłoszony w celu określenia refundacji wywozowych, o których mowa w sekcji 9 załącznika I do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3846/87 ^(*) na odtłuszczone mleko w proszku w opakowaniach o wadze netto przynajmniej 25 kilogramów i zawierające w tej wadze nie więcej niż 0,5 % substancji nie mlecznej objętej kodem produktu ex 0402 10 19 9000 z przeznaczeniem na eksport do wszystkich miejsc przeznaczenia z wyłączeniem Andory, Bułgarii, Ceuty i Melilli, Gibraltaru, Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz Watykanu.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 581/2004 i rozporządzenie (WE) nr 582/2004.

(*) Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 64. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 67. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004.⁽⁴⁾ Dz.U. L 154 z 17.6.2005, str. 10.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji,
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1240/2005

z dnia 29 lipca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1279/98 w odniesieniu do niektórych kontyngentów taryfowych na produkty z wołowiny i cielęciny pochodzące z Rumunii

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 2003/18/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. dotycząca zawarcia Protokołu dostosowującego aspekty handlowe Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Rumunią z drugiej strony, w celu uwzględnienia wyników negocjacji między Stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽²⁾ przewiduje koncesje w odniesieniu do przywozu wołowiny oraz cielęciny w ramach kontyngentów taryfowych otwartych na mocy tego Układu.

(2) Przepisy wykonawcze do tych kontyngentów taryfowych zostały przyjęte w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1279/98 z dnia 19 czerwca 1998 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania kontyngentów taryfowych na wołowinę i cielęcinę, przewidzianych w decyzjach Rady 2003/286/WE i 2003/18/WE dla Bułgarii oraz Rumunii⁽³⁾.

(3) Decyzja Rady i Komisji 2005/431/WE z dnia 25 kwietnia 2005 r. w sprawie zawarcia Protokołu

dodatkowego do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Rumunią z drugiej strony, celem uwzględnienia przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej⁽⁴⁾ przewiduje koncesje w odniesieniu do produktów z wołowiny i cielęciny.

(4) Należy przyjąć środki konieczne do otwarcia koncesji dotyczących produktów z wołowiny i cielęciny oraz odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1279/98.

(5) Ponadto art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1279/98 stanowi, że wnioski o pozwolenia można składać wyłącznie w ciągu pierwszych 10 dni każdego z okresów określonych w art. 2 rozporządzenia. Ze względu na datę wejścia w życie Protokołu dodatkowego należy odstąpić od tego przepisu na okres od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2005 r.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1279/98 wnioski o pozwolenia na przywóz na okres od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2005 r. są składane w ciągu pierwszych 10 dni roboczych po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, do godziny 13:00 czasu środkowoeuropejskiego dziesiątego dnia roboczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, str. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 20.6.1998, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1220/2005 (Dz.U. L 199 z 29.7.2005, str. 47).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 155 z 17.6.2005, str. 26.

2. Wnioski o pozwolenia złożone w ciągu pierwszych 10 dni lipca 2005 r. zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1279/98 są traktowane jak wnioski, o których mowa w ust. 1.

3. Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 1279/98 zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Koncesje mające zastosowanie do przywozu do Wspólnoty niektórych produktów pochodzących z niektórych krajów

(KNU = stawka celna wg klauzuli najwyższego uprzywilejowania)

Kraj pochodzenia	Nr seryjny	Kod CN	Opis	Stosowana stawka celna (% KNU)	Roczna ilość od dnia 1 lipca 2005 r (w tonach) ⁽¹⁾	Roczny wzrost od dnia 1 lipca 2006 r. (w tonach)
Rumunia	09.4753	0201 0202	Mięso z bydła świeże, chłodzone lub mrożone	Zwolnione	4 000	0
	09.4765	0206 10 95	Jadalna przepona gruba i przepona cienka z bydła świeża lub chłodzona	Zwolnione	100	0
		0206 29 91	Jadalna przepona gruba i przepona cienka z bydła mrożona			
		0210 20	Mięso z bydła solone, w solance, suszone lub wędzone			
		0210 99 51	Przepona gruba i przepona cienka z bydła			
09.4768	1602 50	Mięso lub podroby przetworzone lub konserwowane z bydła	Zwolnione	500	0	
Bułgaria	09.4651	0201 0202	Mięso z bydła świeże, chłodzone lub mrożone	Zwolnione	2 500	0
	09.4784	1602 50	Mięso lub podroby przetworzone lub konserwowane z bydła	Zwolnione	660	60

⁽¹⁾ Dla Rumunii, roczna ilość od 1.8.2005 (tony).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1241/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania kontyngentu taryfowego na niektóre sztuki żywego bydła pochodzącego z Rumunii, przewidzianego w decyzji Rady 2003/18/WE**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

względniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowy i cielęciny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady 2003/18/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. dotycząca zawarcia Protokołu dostosowującego aspekty handlowe Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Rumunią z drugiej strony ⁽²⁾, w celu uwzględnienia wyników negocjacji między Stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych przewiduje koncesje w odniesieniu do otwarcia kontyngentów taryfowych na niektóre sztuki żywego bydła pochodzącego z Rumunii.
- (2) Decyzja Rady i Komisji 2005/431/WE z dnia 25 kwietnia 2005 r. w sprawie zawarcia Protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Rumunią z drugiej strony, celem uwzględnienia przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej ⁽³⁾ przewiduje dodatkowe koncesje w odniesieniu do przywozu niektórych sztuk żywego bydła pochodzącego z Rumunii.
- (3) Należy przyjąć szczegółowe zasady otwierania i zarządzania kontyngentem taryfowym na żywe bydło na zasadzie wieloletniej począwszy od dnia 1 sierpnia 2005 r.
- (4) W celu uniknięcia spekulacji, ilości dostępne w ramach kontyngentu powinny być udostępniane podmiotom, które są w stanie wykazać, że faktycznie zajmują się handlem z krajami trzecimi na znaczącą skalę. Mając to na uwadze, jak również dbając o zapewnienie skutecznego zarządzania, odnośni handlowcy powinni spełniać wymóg przywozu określonej minimalnej liczby zwierząt w ciągu roku poprzedzającego dany okres kontyngentu rocznego, co powinno zarazem zagwarantować sprawiedliwy dostęp do koncesji. Biorąc pod uwagę, że obecnie obowiązujące koncesje mają zastosowanie wyłącznie do zwierząt przywożonych z Rumunii, a także uwzględniając przywóz dokonywany z tego kraju, partię 50 zwierząt można uznać za zwykły ładunek. Doświadczenie wykazuje, że zakup pojedynczej partii jest minimalnym warunkiem uznania transakcji za rzeczywistą i wykonalną.
- (5) W celu umożliwienia weryfikacji tych kryteriów wnioski powinny być składane w Państwie Członkowskim, w którym dany importer figuruje w rejestrze podatników VAT.
- (6) W celu uniknięcia spekulacji należy odmówić dostępu do kontyngentu importerom niezajmującym się już handlem żywym bydłem w dniu 1 stycznia przed rozpoczęciem danego okresu kontyngentu rocznego. Ponadto należy składać zabezpieczenie związane z uprawnieniami do przywozu w Państwach Członkowskich, w których podmiot figuruje w krajowym rejestrze VAT. Pozwolenia na przywóz nie powinny podlegać przeniesieniu i powinny być wydawane handlowcom wyłącznie na ilość objętą przyznanymi im uprawnieniami do przywozu.
- (7) W celu zapewnienia bardziej sprawiedliwego dostępu do kontyngentu przy utrzymaniu ekonomicznie opłacalnej liczby zwierząt na jeden wniosek, należy ustalić górny i dolny limit pogłowia objętego każdym wnioskiem.
- (8) Należy ustalić, że uprawnienia do przywozu są przyznawanie po upływie okresu oczekania oraz podlegają, jeśli to konieczne, stosowaniu jednolitej obniżki stawek procentowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz. U. 8 z 14.1.2003, str. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 155 z 17.6.2005, str. 26.

(9) Zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1254/1999 ustaleniami tymi powinno się zarządzać z wykorzystaniem pozwoleń na przywóz. W tym celu konieczne jest ustanowienie zasad dotyczących składania wniosków oraz informacji podawanych na wnioskach i na pozwoleniach, tam gdzie to konieczne jako uzupełnienie lub odstępstwo od niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽¹⁾ oraz przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽²⁾.

(10) W celu nałożenia na podmioty obowiązku ubiegania się o pozwolenia na przywóz dla wszystkich przyznanych uprawnień do przywozu należy ustalić, że wniosek taki stanowi zasadniczy wymóg w rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽³⁾.

(11) Odpowiednie zarządzanie kontyngentem wymaga również, aby posiadacz zezwolenia był faktycznym importerem. Dlatego taki importer powinien aktywnie uczestniczyć w zakupie, transporcie i przywozie odnośnych zwierząt. Udokumentowanie tych czynności powinno zatem również stanowić zasadniczy wymóg w odniesieniu do zabezpieczenia pozwoleń.

(12) W celu zapewnienia ścisłej kontroli statystycznej zwierząt przywożonych w ramach kontyngentu, nie stosuje się tolerancji, o której mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

(13) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1143/1998 z dnia 2 czerwca 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące kontyngentu taryfowego na krowy i jałówki określonych ras górskich pochodzące z różnych państw trzecich, przeznaczonych do innych celów niż ubój oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1012/98⁽⁴⁾ jest zbędne od momentu przyjęcia decyzji 2005/431/WE oraz decyzji Rady i Komisji 2005/430/WE z dnia 18 kwietnia 2005 r. w sprawie zawarcia Protokołu

dotodatkowego do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką Bułgarii z drugiej strony, celem uwzględnienia przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej⁽⁵⁾. Należy zatem uchylić to rozporządzenie.

(14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwala się na bezcłowy przywóz do Wspólnoty 46 000 sztuk żywego bydła objętego kodami CN 0102 90 05, 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41, 0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61 lub 0102 90 71 i pochodzącego z Rumunii, na zasadzie wieloletniej w okresach od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku.

Jednakże dla roku kontyngentowego 2005-2006 okres kontyngentu, o którym mowa w akapicie pierwszym, trwa od dnia 1 sierpnia 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.

Kontyngentowi, o którym mowa w akapicie pierwszym, nadaje się numer zlecenia 09.4769.

Artykuł 2

1. Wnioski o uprawnienia do przywozu w ramach kontyngentu określonego w art. 1 mogą składać wyłącznie wnioskodawcy będący osobami fizycznymi lub prawnymi. W momencie składania wniosku wnioskodawcy muszą udowodnić w sposób określony przez właściwe władze odnośnego Państwa Członkowskiego, że w ciągu roku poprzedzającego dany okres kontyngentu rocznego dokonały przywozu przynajmniej 50 sztuk zwierząt objętych kodem CN 0102 90.

Wnioskodawcy muszą figurować w krajowym rejestrze podatników VAT.

2. Dowód przywozu stanowi wyłącznie dokument celny dopuszczenia do swobodnego obrotu, odpowiednio zatwierdzony przez władze celne i zawierający odniesienie do zainteresowanego wnioskodawcy jako odbiorcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1741/2004 (Dz.U. L 311 z 8.10.2004, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 159 z 3.6.1998, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 155 z 17.06.2005, str. 1.

Państwa Członkowskie mogą przyjmować kopie dokumentów, o których mowa w akapicie pierwszym, których zgodność z oryginałem potwierdził właściwy organ. W przypadku przyjmowania takich kopii, Państwa Członkowskie powiadają o tym fakcie w odniesieniu do każdego z odnośnych wnioskodawców w ramach zawiadomienia, o którym mowa w art. 3 ust. 5.

3. Podmioty, które przed dniem 1 stycznia roku poprzedzającego dany okres kontyngentu rocznego zaprzestały działalności handlowej z krajami trzecimi w sektorze wołowiny i cielęciny, nie kwalifikują się do przydziału.

4. Spółka utworzona poprzez połączenie spółek, z których każda wykazuje przywozy referencyjne zgodne z minimalną ilością wskazaną w ust. 1, może wykorzystać te przywozy referencyjne jako podstawę do składania wniosku.

Artykuł 3

1. Wnioski o uprawnienia do przywozu można składać jedynie w Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany do celów podatku VAT.

2. Wnioski o uprawnienia do przywozu muszą obejmować co najmniej 50 sztuk zwierząt i nie mogą obejmować więcej niż 5 % dostępnej ilości.

W przypadkach, w których wnioski przewyższają odsetek, o którym mowa w akapicie pierwszym, nadwyżka nie będzie rozpatrywana.

3. Wnioski o uprawnienia do przywozu należy składać do godziny 13:00 czasu środkowoeuropejskiego dnia 15 czerwca roku poprzedzającego dany okres kontyngentu rocznego.

Jednakże w przypadku okresu kontyngentu trwającego od dnia 1 sierpnia 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. wnioski o uprawnienia do przywozu należy składać do godziny 13:00 czasu środkowoeuropejskiego dziesiątego dnia roboczego od publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Każdy z wnioskodawców może złożyć tylko jeden wniosek w odniesieniu do kontyngentu określonego w art. 1. Jeżeli ten sam wnioskodawca złoży więcej niż jeden wniosek, wszystkie wnioski przez niego złożone uznaje się za niespełniające warunków przyjęcia.

5. Po weryfikacji przedłożonych dokumentów, Państwa Członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do dziesiątego

dnia roboczego od upłynięcia terminu składania wniosków, listę wnioskodawców i ich adresów oraz ilości, o które złożono wnioski.

Wszystkie zawiadomienia, w tym również wnioski puste, przekazywane są za pośrednictwem faksu lub e-maila z wykorzystaniem formularza wzorcowego w załączniku I lub w innej formie, o której Komisja powiadamia Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

1. Po zawiadomieniu, o którym mowa w art. 3 ust. 5, Komisja decyduje w możliwie najkrótszym terminie, w jakim stopniu możliwa jest realizacja wniosków.

2. Jeżeli ilości objęte wnioskami, o których mowa w art. 3, przekraczają dostępne ilości, Komisja ustala jednolity współczynnik redukcji, który stosuje się do ilości, o które złożono wnioski.

W przypadkach w których zastosowanie współczynnika redukcji, o którym mowa w akapicie pierwszym, daje wynik poniżej 50 sztuk bydła na wniosek, dostępna ilość jest przyznawana przez odnośne Państwa Członkowskie poprzez losowanie uprawnień do przywozu obejmujących 50 sztuk bydła. Jeżeli pozostała ilość jest mniejsza niż 50 sztuk, dla tej ilości przyznaje się pojedyncze uprawnienie do przywozu.

Artykuł 5

1. Zabezpieczenie związane z uprawnieniami do przywozu wynosi 3 EUR od sztuki bydła. Należy je złożyć do właściwego organu wraz z wnioskiem o uprawnienia do przywozu.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz muszą obejmować przyznaną ilość. Obowiązek ten stanowi zasadniczy wymóg w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

3. Jeśli zastosowanie współczynnika redukcji wymienionego w art. 4 ust. 2 powoduje przyznanie mniejszych uprawnień do przywozu niż te, o które ubiega się wnioskodawca, złożone zabezpieczenie w odpowiedniej proporcji zostaje bezzwłocznie zwolnione.

Artykuł 6

1. Przywóz przydzielonych ilości podlega obowiązkowi przedłożenia jednego lub większej liczby pozwoleń na przywóz.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz mogą być składane wyłącznie w Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca ubiegał się o i uzyskał uprawnienia do przywozu w ramach kontyngentu.

Każde wydane pozwolenie na przywóz powoduje odpowiednie zmniejszenie uzyskanych uprawnień do przywozu.

3. Pozwolenia na przywóz wydaje się na wniosek i dla podmiotu, który uzyskał uprawnienia do przywozu.

4. Wnioski o pozwolenie i pozwolenia zawierają następujące informacje:

a) w rubryce 8 – kraj pochodzenia;

b) w polu 16, co najmniej jeden spośród następujących kodów CN:

0102 90 05, 0102 90 21, 0102 90 29, 0102 90 41,
0102 90 49, 0102 90 51, 0102 90 59, 0102 90 61 lub
0102 90 71;

c) w rubryce 20 – numer zlecenia kontyngentu oraz przynajmniej jeden z wpisów wymienionych w załączniku II.

Pozwolenia stanowią jednocześnie zobowiązanie do przywozu z kraju określonego w rubryce 8.

Artykuł 7

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, pozwolenia na przywóz wystawione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie podlegają przeniesieniu i nadają uprawnienia w odniesieniu do kontyngentów taryfowych wyłącznie w przypadku, jeśli są wystawione na tę samą nazwę lub nazwisko oraz na ten sam adres, które są umieszczone w odniesieniu do odbiorcy w towarzyszącym im zgłoszeniu celnym o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

2. W drodze odstępstwa od przepisów art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1445/95, pozwolenia na przywóz są ważne przez okres 150 dni od dnia ich faktycznego wydania w rozumieniu art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Żadne pozwolenia na przywóz nie są ważne po dniu 30 czerwca każdego okresu kontyngentu rocznego.

3. Przyznanie pozwolenia na przywóz uwarunkowane jest złożeniem zabezpieczenia w wysokości 20 EUR za sztukę bydła, które składa się z:

a) zabezpieczenia w wysokości 3 EUR określonego w art. 5 ust. 1 oraz

b) kwoty 17 EUR, którą wnioskodawca składa razem z wnioskiem o pozwolenie.

4. Wydane pozwolenia są ważne w całej Wspólnocie.

5. Nie stosuje się art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000. W tym celu, w rubryce 19 pozwoleń umieszcza się cyfrę „0”.

6. Niezależnie od przepisów sekcji 4 tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 dotyczących zwalniania zabezpieczeń, zabezpieczenie określone w ust. 3 nie jest zwolnione do czasu przedstawienia dowodów na to, że posiadacz pozwolenia był komercyjnie i logistycznie odpowiedzialny za zakup, transport i odprawę dopuszczającą do swobodnego obrotu odnośnych zwierząt. Dowody te składają się co najmniej z:

a) oryginału lub potwierdzonej kopii faktury wystawionej na posiadacza pozwolenia przez sprzedawcę lub jego przedstawiciela posiadających siedzibę w kraju trzecim wywozu, jak również dowodu zapłaty dokonanej przez posiadacza pozwolenia lub otwarcia przez niego nieodwołalnej akredytywy dokumentowej na rzecz sprzedawcy,

b) konosamentu lub, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozu drogą lądową lub powietrzną wystawionego na posiadacza pozwolenia i obejmującego odnośne zwierzęta,

c) dokumentu poświadczającego, że towar został zgłoszony o dopuszczenie do swobodnego obrotu, z zaznaczeniem nazwiska lub nazwy i adresu posiadacza jako odbiorcy.

Artykuł 8

Przywiezione zwierzęta kwalifikują się do zwolnienia z opłat celnych zgodnie z art. 1, na podstawie świadectwa przewozowego EUR.1 wydanego przez kraj wywozu zgodnie z protokołem 4 załączonym do Układu Europejskiego z Rumunią lub deklaracji na fakturze sporządzonej przez eksportera zgodnie z tym protokołem.

Artykuł 9

Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, obowiązują rozporządzenia (WE) nr 1445/95 i (WE) nr 1291/2000.

Artykuł 10

Rozporządzenie (WE) nr 1143/1998 zostaje uchylone.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji,
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Faks WE (32 2) 292 17 34

E-mail: AGRI-Bovins-Import@cec.eu.int

Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1241/2005

Zlecenie nr: ...

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

DG AGRI D.2 – WPROWADZANIE ŚRODKÓW RYNKOWYCH

WNIOSEK O UPRAWNIENIA DO PRZYWOZU

Data: Okres kontyngentu:

Państwo Członkowskie:

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Wnioskodawca (nazwisko lub nazwa i adres)	Ilość (sztuk)
Razem		

Państwo Członkowskie: Faks:

Tel:

E-mail:

⁽¹⁾ Numeracja ciągła.⁽²⁾ Oznaczyć gwiazdką, jeśli wniosek złożono zgodnie z art. 2 ust. 2 akapit drugi.

ZAŁĄCZNIK II

Wpisy, o których mowa w art. 6 ust. 4 lit. c)

- w jęz. hiszpańskim: Reglamento (CE) n° 1241/2005
- w jęz. czeskim: Nařízení (ES) č. 1241/2005
- w jęz. duńskim: Forordning (EF) nr. 1241/2005
- w jęz. niemieckim: Verordnung (EG) Nr. 1241/2005
- w jęz. estońskim: Määrus (EÜ) nr 1241/2005
- w jęz. greckim: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1241/2005
- w jęz. angielskim: Regulation (EC) No 1241/2005
- w jęz. francuskim: Règlement (CE) n° 1241/2005
- w jęz. włoskim: Regolamento (CE) n. 1241/2005
- w jęz. łotewskim: Regula (EK) Nr. 1241/2005
- w jęz. litewskim: Reglamentas (EB) Nr. 1241/2005
- w jęz. węgierskim: 1241/2005/EK rendelet
- w jęz. niderlandzkim: Verordening (EG) nr. 1241/2005
- w jęz. polskim: Rozporządzenie (wE) nr 1241/2005
- w jęz. portugalskim: Regulamento (CE) n.º 1241/2005
- w jęz. słowackim: Nariadenie (ES) č. 1241/2005
- w jęz. słoweńskim: Uredba (ES) št. 1241/2005
- w jęz. fińskim: Asetus (EY) N:o 1241/2005
- w jęz. szwedzkim: Förordning (EG) nr 1241/2005

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1242/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 168. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych ⁽²⁾, agencje interwencyjne przystępują drogą przetargu do sprzedaży pewnych ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, a także do udzielenia pomocy przyznawanej na śmietanę, masło i koncentrat masła. Artykuł 18 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy

w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, które mogą być zróżnicowane w zależności od przeznaczenia, zawartości tłuszczu w maśle i procedury włączenia, lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwotę lub kwoty gwarancji należytego przetworzenia ustala się odpowiednio.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 168. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97, minimalne ceny sprzedaży masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oraz kwoty gwarancji należytego przetworzenia są ustalone zgodnie ze wskazaniami tabeli zamieszczonej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 lipca 2005 r. ustalającego minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 168. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Wzory			A		B	
Procedury włączenia			Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Minimalna cena sprzedaży	Masło ≥ 82 %	w stanie naturalnym	206	210	—	—
		koncentrat	204,1	208,1	—	—
Gwarancja należytego przetworzenia		w stanie naturalnym	79	79	—	—
		koncentrat	79	79	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1243/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 168. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych ⁽²⁾, agencje interwencyjne przystępują drogą przetargu do sprzedaży pewnych ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i do udzielenia pomocy przyznawanej w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła. Artykuł 18 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu

masła, które mogą być zróżnicowane w zależności od przeznaczenia, zawartości tłuszczu w maśle i procedury włączenia, lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwotę lub kwoty gwarancji należytego przetworzenia ustala się odpowiednio.

- (2) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 168. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97, maksymalne kwoty pomocy oraz kwoty gwarancji należytego przetworzenia są ustalone zgodnie ze wskazaniami tabeli zamieszczonej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 lipca 2005 r. ustalającego maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 168. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Wzory		A		B	
Procedury włączenia		Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Maksymalna kwota pomocy	Masło \geq 82 %	41	37	41	37
	Masło < 82 %	39	36,1	—	—
	Koncentrat masła	49	45,1	49	45
	Śmietana	—	—	20	16
Gwarancja należytego przetworzenia	Masło	45	—	45	—
	Koncentrat masła	54	—	54	—
	Śmietana	—	—	22	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1244/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające maksymalne kwoty pomocy do koncentratu masła w ramach 340. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (EWG) nr 429/90**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 429/90 z dnia 20 lutego 1990 r. w sprawie przyznawania drogą przetargu pomocy na koncentrat masła przeznaczony do bezpośredniego spożycia we Wspólnocie ⁽²⁾, agencje interwencyjne przystępują drogą stałego przetargu do udzielenia pomocy przyznawanej odnośnie do koncentratu masła. Artykuł 6 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się maksymalną kwotę pomocy przyznawanej na wykorzystanie koncentratu masła o zawartości tłuszczu wynoszącej przynajmniej 96 % lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwota gwarancji przeznaczenia powinna zostać ustalona odpowiednio.

- (2) Ze względu na otrzymane oferty należy ustalić maksymalną cenę pomocy w wysokości określonej poniżej i określić w konsekwencji gwarancję przeznaczenia.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach 340. rundy przetargu, przeprowadzonej z tytułu rozporządzenia (EWG) nr 429/90 maksymalna kwota pomocy oraz kwota gwarancji przeznaczenia ustalone są następująco:

— maksymalna kwota pomocy:	48 EUR/100 kg,
— kwota gwarancji przeznaczenia:	53 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 45 z 21.2.1990, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1245/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****zawieszające skup masła w niektórych Państwach Członkowskich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia (WE) nr 2771/1999 przewiduje, że z chwilą zaobserwowania w którymś z Państw Członkowskich, że w ciągu dwóch kolejnych tygodni cena rynkowa jest, w zależności od przypadku, bądź niższa, bądź równa lub wyższa niż 92 % ceny interwencyjnej, Komisja, odpowiednio, rozpoczyna lub zawiesza w danym Państwie Członkowskim dokonywanie skupu.

- (2) Najnowsza lista Państw Członkowskich, w których interwencja została zawieszona, została przedstawiona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1186/2005 ⁽³⁾. Wymieniona lista powinna zostać dostosowana, aby uwzględniono nowe ceny rynkowe przekazane przez Polskę, w zastosowaniu art. 8 rozporządzenia (WE) nr 2771/1999. W celu zachowania jasności należy zastąpić tę listę i uchylić rozporządzenie (WE) nr 1186/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Skup masła przewidziany w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 zawiesza się w Belgii, Republice Czeskiej, Danii, Niemczech, Estonii, we Francji, w Irlandii, we Włoszech, na Cyprze, Łotwie, Węgrzech, Malcie, w Grecji, Luksemburgu, Niderlandach, Austrii, Portugalii, Słowenii, Słowacji, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 2

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1186/2005.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, str. 19.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1246/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****w sprawie 87. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2799/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Uwzględniając art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2799/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtuszczonego i mleka odtuszczonego w proszku, przeznaczonych na paszę, oraz sprzedaży mleka odtuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu ⁽²⁾, agencje interwencyjne zgłosiły do stałego przetargu pewne ilości odtuszczonego mleka w proszku będącego w ich posiadaniu.
- (2) Zgodnie z postanowieniami art. 30 rozporządzenia (WE) nr 2799/1999, biorąc pod uwagę oferty otrzymane w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną

cenę sprzedaży lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Analiza otrzymanych ofert prowadzi do wstrzymania przetargu.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w ramach 87. rundy przetargu, przeprowadzonej z tytułu rozporządzenia (WE) nr 2799/1999, której termin składania ofert wygaśł dnia 26 lipca 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 31.12.1999, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1247/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 24. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydane w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany ⁽²⁾, agencje interwencyjne wystawiły na sprzedaż w ramach stałego zaproszenia do składania ofert określone ilości składowanego przez nie masła.
- (2) W świetle ofert otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do składania ofert ustalana jest minimalna cena sprzedaży bądź podejmowana jest

decyzja o nieprzyjęciu żadnej oferty, zgodnie z art. 24 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2771/1999.

- (3) W świetle otrzymanych ofert należy określić minimalną cenę sprzedaży.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 24. indywidualnego zaproszenia do składania ofert na mocy rozporządzenia (WE) nr 2771/1999, w odniesieniu do którego termin składania ofert upłynął 26 lipca 2005 r., minimalną cenę sprzedaży masła ustala się na 265 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 30 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1248/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku dla 23. indywidualnego zaproszenia do przetargu wydanego zgodnie ze stałym zaproszeniem do przetargu wymienionym w rozporządzeniu (WE) nr 214/2001**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtłuszczonego mleka ⁽²⁾ agencje interwencyjne oferują do sprzedaży z mocy stałego zaproszenia do przetargu pewne ilości przechowywanego przez nie mleka w proszku.
- (2) Na podstawie ofert przetargowych otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do przetargu zostanie ustalona minimalna cena sprzedaży

lub zostanie podjęta decyzja o nierozstrzygnięciu przetargu, zgodnie z art. 24a rozporządzenia (WE) nr 214/2001.

- (3) Na podstawie otrzymanych ofert zostanie ustalona minimalna cena sprzedaży.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 23. indywidualnego zaproszenia do przetargu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 214/2001, odnośnie do których limit czasowy na przedłożenie ofert przetargowych wygaś 26 lipca 2005 r. ustala się minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku na 195,24 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 37 z 7.2.2001, str. 100. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1249/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacje wywozowe dla zbóż mające zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia, stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 ⁽³⁾. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą wymóc konieczność zróżnicowania kwoty korygującej w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Kwota korygująca powinna być ustalona równocześnie z refundacją i według takiej samej procedury. Może ona podlegać zmianom w czasie pomiędzy dwoma ustaleniami.
- (5) Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwotę korygującą do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, ustala się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z 29 lipca 2005 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 8	Termin I 9	Termin II 10	Termin III 11	Termin IV 12	Termin V 1	Termin VI 2
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	-0,46	-0,92	-1,38	-1,84	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	-0,46	-0,92	-1,38	-1,84	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	-0,46	-0,92	-1,38	-1,84	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	-0,63	-1,26	-1,89	-2,52	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	-0,59	-1,18	-1,76	-2,36	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	-0,54	-1,09	-1,63	-2,17	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	-0,50	-1,00	-1,50	-2,00	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	-0,47	-0,94	-1,41	-1,88	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry, byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

C02: Algieria, Arabia Saudyjska, Bahrajn, Egipt, Irak, Iran, Izrael, Jemen, Jordania, Katar, Kuwejt, Liban, Libia, Maroko, Mauretania, Oman, Syria, Tunezja i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

C03: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Bułgarii, Norwegii, Rumunii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1250/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe dla słodów**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na światowym rynku produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Przy ustalaniu zwrotów należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych, a także środków, jakie należy podjąć w przypadku zakłóceń w sektorze zbóż⁽²⁾.
- (3) Refundacja stosowana do słodów powinna zostać wyliczona z uwzględnieniem ilości zbóż potrzebnej do wytworzenia danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na światowym rynku lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania wysokości refundacji dla niektórych produktów w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (6) Zastosowanie tych zasad w aktualnej sytuacji na rynku zbóż, a w szczególności wobec notowań lub cen tych produktów we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla słodów, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w wysokościach podanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 lipca 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe dla słodu

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsca przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1) ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1251/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacja wywozowa do zbóż mająca zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych oraz środków podejmowanych w przypadku zakłóceń na rynku zbóż⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej

dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1766/92⁽³⁾. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Z powyższych postanowień wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwota korygująca, o której mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowana do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla słodu, została określona w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 lipca 2005 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla słoðu

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 8	I termin 9	II termin 10	III termin 11	IV termin 12	V termin 1
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	VI termin 2	VII termin 3	VIII termin 4	IX termin 5	X termin 6	XI termin 7
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1252/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe do mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, na rynku światowym a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1517/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 w odniesieniu do ustaleń dotyczących wywozu i przywozu mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1162/95 ustanawiające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w sektorze zbóż i ryżu⁽²⁾ określiło w art. 2 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji do tych produktów.
- (3) Przy wyliczaniu należy także uwzględnić zawartość produktów zbożowych. Dla uproszczenia, refundacja powinna być wypłacana do dwóch kategorii „produktów zbożowych”, a więc po pierwsze – kukurydzy, zboża najpowszechniej używanego do produkcji mieszanek

paszowych wywożonych, i produktów na bazie kukurydzy, a po drugie – „innych zbóż”, które są produktami zbożowymi kwalifikującymi się do przyznania refundacji, z wyłączeniem kukurydzy i produktów na bazie kukurydzy. Refundacja powinna być przyznana ze względu na ilość produktu zbożowego zawartego w mieszance paszowej.

- (4) Ponadto kwota refundacji powinna także uwzględniać możliwości i warunki sprzedaży tych produktów na rynku światowym, potrzebę uniknięcia zakłóceń na rynku wspólnotowym i ekonomiczny aspekt wywozu.
- (5) Obecna sytuacja na rynku zbóż, a w szczególności perspektywy zaopatrzenia, uzasadniają zniesienie wszelkich refundacji dotyczących wywozu.
- (6) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe do mieszanek paszowych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 1784/2003 i podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1517/95, ustala się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 51.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z 29 lipca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe dla mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego

Kod produktów korzystających z refundacji wywozowych:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Produkty zbożowe	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
Kukurydza i produkty na bazie kukurydzy: produkty o kodach CN 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	0,00
Produkty zbożowe z wyłączeniem kukurydzy i produkty na bazie kukurydzy	C10	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C10: Wszystkie miejsca.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1253/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2681/74 z dnia 21 października 1974 r. sprawie finansowania przez Wspólnotę wydatków poniesionych w odniesieniu do dostaw produktów rolnych jako pomocy żywnościowej⁽³⁾ przewiduje, że część wydatków odpowiadająca refundacjom wywozowym ustalonym w tym zakresie zgodnie z regułami wspólnotowymi ponoszona jest przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
- (2) W celu ułatwienia ustalenia budżetu na wspólnotowe akcje pomocy żywnościowej i zarządzania nim oraz w celu umożliwienia Państwom Członkowskim poznania poziomu wspólnotowego udziału w finansowaniu krajowych akcji pomocy żywnościowej należy określić poziom refundacji przyznanych na te akcje.

- (3) Zasady ogólne i warunki zastosowania przewidziane przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95 w odniesieniu do refundacji wywozowych stosuje się *mutatis mutandis* do wyżej wymienionych działań.

- (4) Szczególne kryteria, jakie należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu refundacji wywozowych do ryżu, są określone w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wspólnotowych i krajowych akcji pomocy żywnościowej przewidzianych w ramach międzynarodowych konwencji lub innych programów dodatkowych oraz innych wspólnotowych akcji bezpłatnego zaopatrzenia refundacje wywozowe do produktów z sektorów zbóż i ryżu ustala się zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 411/2002 (Dz.U. L 62 z 5.3.2002, str. 27).

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 25.10.1974, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 lipca 2005 r., ustalającego refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

(w EUR/t)

Kod produktu	Wysokość refundacji
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	5,48
1101 00 15 9130	5,12
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	53,30
1102 20 10 9400	45,68
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	68,53
1104 12 90 9100	0,00

Uwaga: Kody produktów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1254/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające refundacje produkcyjne do cukru białego wykorzystywanego w przemyśle chemicznym
na okres od 1 do 31 sierpnia 2005 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5 tiret piąte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje możliwość podjęcia decyzji o przyznaniu refundacji produkcyjnych do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) i f) wymienionego rozporządzenia, do syropów, o których mowa w lit. d) wymienionego ustępu, i do chemicznie czystej fruktozy (lewulozy) określonej kodem CN 1702 50 00 jako produktu pośredniego, wykorzystywanych do wytwarzania niektórych produktów przemysłu chemicznego, o ile podlegają one jednej z sytuacji określonych w art. 23 ust. 2 Traktatu.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1265/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do przyznawania refundacji produkcyjnych do niektórych produktów cukrowych stosowanych

w przemyśle chemicznym ⁽²⁾ przewiduje określenie tych refundacji w oparciu o refundacje ustalone do cukru białego.

- (3) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 przewiduje, że refundacja produkcyjna do cukru białego ustalana jest comiesięcznie dla okresów rozpoczynających się pierwszego dnia każdego miesiąca.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundację produkcyjną do cukru białego, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1265/2001, ustala się w wysokości 31,325 EUR/100 kg netto na okres od 1 do 31 sierpnia 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 63.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1255/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****określające stopień, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w lipcu 2005 r. o pozwolenia na przywóz dla niektórych przetworów mlecznych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych oraz otwarcia kontyngentów taryfowych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

Wnioski złożone w okresie od 1 do 10 lipca 2005 r. w odniesieniu do niektórych produktów, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001, odnoszą

się do ilości wyższych niż ilości dostępne. Należy więc ustalić współczynniki przyznania dla wnioskowanych ilości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości figurujące we wnioskach o pozwolenia na przywóz odnoszących się do produktów objętych kontyngentami, o których mowa w załącznikach I.A, I.B (punkt 1 i 2), I.C, I.D, I.E oraz załącznikach I.F, I.G i I.H do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001, złożonych na okres od 1 do 10 lipca 2005 r., podlegają zastosowaniu współczynników przyznania znajdujących się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1036/2005 (Dz.U. L 178 z 2.7.2005, str. 19).

ZAŁĄCZNIK I.A

Numer kontyngentu	Współczynnik przyznania
09.4590	—
09.4599	1,0000
09.4591	—
09.4592	—
09.4593	—
09.4594	—
09.4595	0,0083
09.4596	1,0000

ZAŁĄCZNIK I.B

5. Produkty pochodzące z Rumunii

Numer kontyngentu	Współczynnik przyznania
09.4771	0,0502
09.4772	—
09.4758	0,3024

6. Produkty pochodzące z Bułgarii

Numer kontyngentu	Współczynnik przyznania
09.4773	—
09.4660	0,4123
09.4675	—

ZAŁĄCZNIK I.C

Produkty pochodzące z AKP

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4026	—
09.4027	—

ZAŁĄCZNIK I.D

Produkty pochodzące z Turcji

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4101	—

ZAŁĄCZNIK I.E

Produkty pochodzące z Republiki Południowej Afrylii

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4151	—

ZAŁĄCZNIK I.F

Produkty pochodzące ze Szwajcarii

Numer kontyngentu	Współczynnik przyznania
09.4155	0,9283
09.4156	1,0000

ZAŁĄCZNIK I.G

Produkty pochodzące z Jordanii

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4159	—

ZAŁĄCZNIK I.H

Produkty pochodzące z Norwegii

Numer kontyngentu	Współczynnik przyznania
09.4781	1,0000
09.4782	0,9189

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1256/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające opłaty przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 sierpnia 2005 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 do opłat przywozowych w sektorze zbóż ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 przewiduje, że przy przywozie produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, pobiera się opłaty celne zgodne ze stawkami Wspólnej Taryfy Celnej. Jednakże w przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 tego artykułu, opłaty przywozowe równają się cenie interwencyjnej tych produktów ważnej w czasie przywozu powiększonej o 55 % i pomniejszonej o cenę CIF w przywozie stosowaną do danej wysyłki. Opłaty celne nie mogą jednak przekroczyć stawek Wspólnej Taryfy Celnej.
- (2) Na mocy art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 ceny CIF w przywozie oblicza się na podstawie cen reprezentatywnych dla danego produktu na rynku światowym.

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1249/96 ustala zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 do opłat przywozowych w sektorze zbóż.
- (4) Opłaty przywozowe stosuje się aż do chwili ustalenia i wejścia w życie nowych stawek opłat przywozowych.
- (5) W celu umożliwienia normalnego funkcjonowania systemu opłat przywozowych należy przyjąć jako podstawę ich wyliczenia stawki reprezentatywne dla rynku, stwierdzone w okresie porównawczym.
- (6) Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1249/96 prowadzi do ustalenia opłat przywozowych w wysokości podanej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Opłaty przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w kwotach figurujących w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie informacji znajdujących się w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1110/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 12).

ZAŁĄCZNIK I

Oplaty przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowane od dnia 1 sierpnia 2005 r.

Kod CN	Nazwa towarów	Oplaty przywozowe ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	Pszenica durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	Pszenica zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	Pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	Żyto	37,12
1005 10 90	Kukurydza siewna, inna niż hybrydy	55,50
1005 90 00	Kukurydza, inna niż do siewu ⁽²⁾	55,50
1007 00 90	Ziarno Sorgo, inne niż hybrydy do siewu	42,11

⁽¹⁾ W przypadku towarów przybywających do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski (art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96) importer może skorzystać z obniżki opłaty o:

— 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym, lub

— 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Irlandii, Wielkiej Brytanii, Danii, w Estonii, na Łotwie, na Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione są warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki użyte do obliczenia opłat celnych

okres od 15.7.2005–28.7.2005

1) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Notowania giełdowe	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkty (% protein przy 12 % wilgotności)	HRS2	YC3	HAD2	średnia jakość (*)	niska jakość (**)	US barley 2
Notowanie (EUR/t)	120,54 (***)	78,92	173,01	163,01	143,01	94,14
Premia za Zatokę (EUR/t)	—	11,02	—			—
Premia za Wielkie Jeziora (EUR/t)	24,66	—	—			—

(*) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(**) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(***) Premia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

Fracht/koszt: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 16,58 EUR/t; Wielkie Jeziora–Rotterdam: 25,77 EUR/t.

3) Subwencje, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1257/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w systemie B w sektorze owoców i warzyw
(brzoskwinie)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1961/2001 z dnia 8 października 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do refundacji wywozowych do owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2005 ⁽³⁾ ustala ilości indykatywne, dla których mogą zostać wydane pozwolenia na wywóz w systemie B.
- (2) Biorąc pod uwagę informacje, którymi dzisiaj dysponuje Komisja, ilości indykatywne przewidziane na bieżący okres wywozu w odniesieniu do brzoskwinie, mogą

zostać niedługo przekroczone. To przekroczenie byłoby naruszeniem prawidłowego funkcjonowania systemu refundacji wywozowych w sektorze owoców i warzyw.

- (3) W celu uniknięcia opisanej sytuacji należy odrzucić wnioski o pozwolenia w systemie B dla brzoskwinie wywiezionych po dniu 1 sierpnia 2005 r., aż do końca bieżącego okresu wywozu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do brzoskwinie wnioski o pozwolenia na wywóz w systemie B, złożone z tytułu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 951/2005, dla których zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte po dniu 1 sierpnia i przed dniem 16 września 2005 r., są odrzucone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 23.6.2005, str. 19. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1078/2005 (Dz.U. L 177 z 9.7.2005, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1258/2005**z dnia 29 lipca 2005 r.****ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Protokół 4 w sprawie bawełny, załączony do Aktu Przystąpienia Grecji, ostatnio zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1051/2001 z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie pomocy produkcyjnej dla bawełny ⁽²⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana okresowo na podstawie ceny rynku światowego bawełny odziarnionej przy uwzględnieniu historycznych związków między ceną bawełny odziarnionej a wyliczoną ceną bawełny nieodziarnionej. Te historyczne związki zostały ustanowione w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1591/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny ⁽³⁾. W przypadku gdy cena rynku światowego nie może być ustalona w powyższy sposób, zostaje ona określona na podstawie ostatniej ustalonej ceny.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana dla produktu odpowiadającego pewnym cechom charakterystycznym i uwzględniając najkorzystniejsze oferty i notowania na rynku światowym pomiędzy

tymi, które są uważane za reprezentatywne dla rzeczywistych tendencji rynkowych. Do celów takiego ustalenia ceny uwzględnia się średnią z ofert i notowań otrzymaną na jednej lub więcej giełdach europejskich reprezentatywnych dla produktu dostarczonego na bazie cif do portu wspólnotowego i pochodzącego z różnych krajów dostarczających, uważanych za reprezentatywne dla handlu międzynarodowego. Jednakże aby uwzględnić różnice wynikające z jakości dostarczonego produktu lub z charakteru wspomnianych ofert i notowań, przewidziano dostosowania kryteriów do celów ustalenia ceny rynku światowego bawełny odziarnionej. Dostosowania te są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1591/2001.

- (3) Stosowanie wyżej wymienionych kryteriów prowadzi do ustalenia ceny rynku światowego bawełny nieodziarnionej na poziomie wskazanym poniżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej określona w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 jest ustalona na 20,850 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1486/2002 (Dz.U. L 223 z 20.8.2002, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1259/2005**z dnia 27 lipca 2005 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie dochodzenia**

- (1) W dniu 24 września 2004 r. Komisja otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) przez następujących producentów („skarżący”): Legré-Mante SA, Industria Chimica Valenzana S.p.A, Distillerie Mazzari S.p.a., Alcolohera Vinicola Europea S.A. oraz Comercial Quimica Sarasa s.l., reprezentujących większość, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji kwasu winowego.
- (2) Skarga zawierała dowód stosowania dumpingu kwasu winowego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i poważnej szkody, będącej jego skutkiem, co uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.
- (3) Postępowanie wszczęto dnia 30 października 2004 r. publikując zawiadomienie o wszczęciu postępowania ⁽²⁾ w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

1.2. Strony, których dotyczy postępowanie

- (4) Komisja oficjalnie powiadomiła skarżących, innych producentów wspólnotowych, producentów eksportujących, importerów, dostawców, użytkowników, jak również zainteresowane zrzeszenia użytkowników oraz przedstawicieli ChRL o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom umożliwiono pisemne przedstawienie opinii i złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (5) Skarżący producenci, inni współpracujący producenci wspólnotowi, producenci eksportujący, importerzy, dostawcy i zrzeszenia użytkowników przedstawili swoje opinie. Wszystkie zainteresowane strony, które złożyły wniosek i udowodniły, że istnieją szczególne powody, dla których powinny być przesłuchane, zostały przesłuchane.
- (6) Aby umożliwić zainteresowanym producentom eksportującym z Chin złożenie wniosku o traktowanie ich jako podmiotu gospodarki rynkowej („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), Komisja przesłała im formularze wniosków. Wnioski o MET lub IT w przypadku, gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniają oni warunków MET, otrzymano od trzech producentów eksportujących.
- (7) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi otrzymano od trzech producentów eksportujących z ChRL, jednego producenta w analogicznym kraju – Argentynie, siedmiu producentów wspólnotowych oraz dwóch użytkowników wspólnotowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. C 267 z 30.10.2004, str. 4.

- (8) Komisja zwróciła się o wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celu ustalenia istnienia dumpingu, powstałych szkód i interesu wspólnotowego, zweryfikowała je oraz przeprowadziła weryfikację w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

a) *Producenci wspólnotowi*

- Alcoholera Vinicola Europea „Alvinesa” SA, Ciudad Real, Hiszpania
- Comercial Quimica Sarasa „Tydsa” SL, Girona, Hiszpania
- Distillerie Bonollo Srl, Frosinone, Włochy
- Distillerie Mazzari SpA, Ravenna, Włochy
- Etablissements Legré-Mante SA, Marseille, Francja
- Industria Chimica Valenzana „I.C.V.” SpA, Palermo, Włochy
- Tartarica Treviso Srl, Faenza, Włochy

b) *Producenci eksportujący w ChRL*

- Hangzou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd, Hangzou, ChRL.
- Changmao Biochemical Engineering Co., Ltd, Changzou City, ChRL.
- Ninghai Organic Chemical Factory, Ninghai, ChRL.

- (9) Biorąc pod uwagę potrzebę ustanowienia wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL, których nie można objąć MET, przeprowadzono weryfikację w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie danych z kraju analogicznego, którym w tym przypadku była Argentyna, w siedzibie następującego przedsiębiorstwa:

c) *Producenci z państwa analogicznego*

- Tarcol S.A., Buenos Aires, Argentyna.

1.3. Okres objęty dochodzeniem

- (10) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Jeśli chodzi o tendencje istotne dla analizy szkód, Komisja przeanalizowała dane obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. („badany okres”). Okres przyjęty do ustaleń w sprawie podcięcia, zaniżania ceny oraz usuwania szkód to wspomniany wcześniej okres objęty dochodzeniem.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (11) Produktem objętym postępowaniem jest kwas winowy („KW”). Jest on obecnie objęty kodem CN 2918 12 00. Produkt objęty postępowaniem jest używany przede wszystkim przez producentów wina, przemysł spożywczy oraz liczne inne sektory przemysłu, jako składnik produktu końcowego lub jako dodatek przyspieszający lub spowalniający procesy chemiczne. Otrzymuje się go jako produkt uboczny podczas produkcji wina lub w procesie syntezy chemicznej związków petrochemicznych. Ze względu na właściwości fizyczne, proces produkcji oraz zastępowalność różnych rodzajów produktu z punktu widzenia użytkownika, KW uważa się za jeden produkt do celów niniejszego postępowania.

2.2. Produkt podobny

- (12) Dochodzenie dowiodło, że podstawowe właściwości fizyczne KW produkowanego i sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy we Wspólnocie, KW produkowanego i sprzedawanego na krajowym rynku chińskim oraz KW przywożonego do Wspólnoty z ChRL, jak również produkowanego i sprzedawanego w Argentynie są takie same, oraz że produkty te są używane w zasadzie do takich samych celów.
- (13) Ustalono zatem wstępnie, że produkt objęty postępowaniem, KW sprzedawany na rynku krajowym ChRL, KW produkowany i sprzedawany w Argentynie oraz KW produkowany i sprzedawany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy mają takie same właściwości fizyczne i są używane do takich samych celów, dlatego uważa się, że są one produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Traktowanie jako podmiotu gospodarki rynkowej („MET”)

- (14) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL wartość normalną określa się zgodnie z ust. 1–6 wspomnianego artykułu dla producentów, co do których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (15) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej są podsumowane poniżej:
- 1) Decyzje gospodarcze i koszty są odpowiedzią na warunki panujące na rynku i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa;
 - 2) Rejestry księgowe podlegają niezależnej kontroli zgodnie z międzynarodowymi standardami księgowości i są stosowane do wszystkich celów;
 - 3) Nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
 - 4) Pewność i stabilność prawna gwarantowane są przez prawo upadłościowe i prawo własności;
 - 5) Wymiany walut dokonuje się po kursie rynkowym.
- (16) W ramach niniejszego dochodzenia trzech producentów eksportujących z ChRL zgłosiło się i wystąpiło o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Każdy wniosek o MET został przeanalizowany, przeprowadzono również weryfikację w siedzibach wymienionych współpracujących przedsiębiorstw (zob. motyw 7). W rezultacie ustalono, że trzech wspomnianych producentów spełnia wszystkie wymagania MET.
- (17) Na tej podstawie MET przyznano następującym producentom eksportującym w Chinach:
- 1) Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd, Hangzhou.
 - 2) Changmao Biochemical Engineering Co., Ltd, Changzhou City.
 - 3) Ninghai Organic Chemical Factory, Ninghai.

3.2. Wartość normalna

3.2.1. Określenie wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym przyznano MET

- (18) Określając wartość normalną, Komisja ustaliła najpierw, czy ogólna wielkość krajowej sprzedaży KW każdego producenta eksportującego była reprezentatywna w porównaniu z ogólną wartością sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, sprzedaż krajowa zostaje uznana za reprezentatywną, jeżeli ogólna wielkość sprzedaży krajowej każdego producenta eksportującego stanowi przynajmniej 5 % jego ogólnej wielkości sprzedaży eksportowej do Wspólnoty.

- (19) W przypadku producentów eksportujących, których ogólna sprzedaż krajowa była reprezentatywna, Komisja określiła rodzaje KW sprzedawane na rynku krajowym, identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami produktu przeznaczonymi na wywóz do Wspólnoty.
- (20) Dla każdego z tych rodzajów ustalono, czy sprzedaż na rynku krajowym była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową określonego rodzaju produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeżeli ogólna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju w OD stanowiła 5 % lub więcej ogólnej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju wywożonego do Wspólnoty.
- (21) Zbadano również, czy krajowa sprzedaż każdego rodzaju produktu może być uważana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym poprzez ustalenie proporcji rentownej sprzedaży danego rodzaju produktu na rzecz niezależnych klientów.
- (22) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju KW, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczała 80 % wielkości sprzedaży ogółem dla tego rodzaju, a średnia ważona cen tego rodzaju była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej. Cenę tę obliczano jako średnią ważoną cenę sprzedaży krajowej ogółem tego rodzaju, zrealizowanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie.
- (23) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego rodzaju KW stanowiła najwyżej 80 % ogólnej wielkości sprzedaży tego typu, lub średnia ważona ceny dla tego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla tego rodzaju, pod warunkiem, że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % ogólnej wielkości sprzedaży dla tego typu.
- (24) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek rodzaju KW stanowiła mniej niż 10 % ogólnej wielkości sprzedaży dla tego rodzaju, uznano, że ten konkretny rodzaj sprzedawany jest w ilościach niewystarczających, aby cena krajowa mogła stanowić odpowiednią podstawę dla ustalenia wartości normalnej.
- (25) We wszystkich przypadkach, w których nie można było zastosować ceny sprzedaży krajowej określonego rodzaju produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego, stosowano konstruowaną wartość normalną.
- (26) W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, konstruowanie wartości normalnej następowało poprzez dodanie do kosztów wytworzenia wywożonych rodzajów rozsądnej wartości na wydatki związane ze sprzedażą, wydatki ogólne i administracyjne („SG&A”) oraz odpowiedniej marży zysku. W tym celu Komisja zbadała, czy dane o poniesionych wydatkach SG&A oraz zyskach osiągniętych przez każdego objętych postępowaniem producentów eksportujących na rynku krajowym są wiarygodne.
- (27) Faktyczny krajowy poziom wydatków SG&A uznano za wiarygodny, jeżeli ogólna wielkość sprzedaży przedsiębiorstwa objętego postępowaniem na rynku krajowym mogła być uznana za reprezentatywną w porównaniu z wielkością sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Krajową marżę zysku obliczono w oparciu o sprzedaż krajową tych rodzajów, które były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym. W tym celu zastosowano metodologię opisaną w motywach 21–23.
- (28) Ogólna sprzedaż wszystkich przedsiębiorstw była reprezentatywna oraz stwierdzono, że większość rodzajów produktu objętego postępowaniem, które były wywożone, sprzedawano na rynku krajowym w zwykłym obrocie handlowym. Dla rodzajów, które nie spełniały tych warunków, normalna wartość była konstruowana przy użyciu metodologii opisanej w motywie (24) oraz informacji o SG&A i zyskach każdego z zainteresowanych przedsiębiorstw.

3.2.2. Określenie wartości normalnej dla wszystkich producentów eksportujących, którym nie przyznano MET

a) Kraj analogiczny

- (29) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, wartość normalną dla przedsiębiorstw, którym nie przyznano MET ustalano w oparciu o ceny lub wartość konstruowaną w kraju analogicznym.
- (30) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że zamierza wykorzystać Argentynę jako właściwy kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie.
- (31) Żaden z producentów eksportujących w ChRL, któremu nie przyznano MET, nie zgłosił zastrzeżeń w tej sprawie. Ponadto dochodzenie ujawniło, że Argentyna jest konkurencyjnym rynkiem dla produktu objętego postępowaniem, w kraju tym działa co najmniej dwóch producentów krajowych różnej wielkości, a produkt jest do niego również przywożony z krajów trzecich. Stwierdzono, że KW produkowany przez producentów krajowych jest podobny do produktu z ChRL, chociaż uzyskuje się go w inny sposób. Argentyński rynek został w związku z tym uznany za wystarczająco reprezentatywny dla celów ustalenia wartości normalnej.
- (32) Skontaktowano się ze wszystkimi znanymi producentami w Argentynie, a na współpracę zgodził się jeden z nich. Kwestionariusz został wysłany do wspomnianego producenta, a dane podane przez niego w odpowiedzi zostały zweryfikowane w jego siedzibie.

b) Wartość normalna

- (33) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, wartość normalna dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET została ustalona na podstawie zweryfikowanych informacji otrzymanych od producentów w kraju analogicznym tzn. na podstawie cen płaconych lub należnych na krajowym rynku argentyńskim za porównywalne rodzaje produktów, co do których stwierdzono, że istnieją w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z metodologią określoną w motywie 23. W stosownych przypadkach ceny te zostały dostosowane, aby zapewnić uczciwe porównanie z rodzajami produktów wywozonymi do Wspólnoty przez chińskich producentów objętych postępowaniem.
- (34) W związku z powyższym normalna wartość została ustalona jako średnia ważona krajowych cen sprzedaży niepowiązanym klientom przez współpracującego producenta w Argentynie.

3.3. Cena eksportowa

- (35) We wszystkich przypadkach produkt objęty postępowaniem był wywożony i sprzedawany niezależnym klientom we Wspólnocie. Z tego względu cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, czyli na podstawie faktycznie zapłaconej lub należnej ceny eksportowej.

3.4. Porównanie

- (36) Porównania zwykłej wartości i cen eksportowych dokonano na bazie ceny ex-works. W celu zapewnienia uczciwego porównania między wartością normalną i ceną eksportową, uwzględniono w formie dostosowania różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Odpowiednie dostosowania dotyczące transportu i ubezpieczenia, kredytu, prowizji i opłat bankowych przyznano we wszystkich przypadkach, które uznano za uzasadnione, prawidłowe i poparte zweryfikowanymi materiałami dowodowymi.
- (37) Dostosowania zastosowano również w odniesieniu do różnic w zwrotach VAT, ponieważ stwierdzono, że w przypadku sprzedaży eksportowej poziom zwrotu VAT był niższy, niż w przypadku sprzedaży krajowej.

3.5. Margines dumpingu

3.5.1. Dla współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano MET

- (38) W przypadku trzech przedsiębiorstw, którym przyznano MET, porównano średnią ważoną normalną wartość każdego rodzaju produktów objętych postępowaniem, wywożonych do Wspólnoty z odpowiadającymi im średnimi ważonymi cenami eksportowymi, zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.
- (39) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważne marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd, Hangzhou.	2,4 %
Changmao Biochemical Engineering Co., Ltd, Changzhou City.	13,8 %
Ninghai Organic Chemical Factory, Ninghai.	6,6 %

3.5.2. Dla pozostałych producentów-eksporterów

- (40) W celu obliczenia marginesu dumpingu obowiązującego dla całego kraju, stosowanego w odniesieniu do wszystkich eksporterów w ChRL, Komisja ustaliła najpierw poziom współpracy. Dokonano porównania pomiędzy całkowitym przywozem produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL, wyliczonego na podstawie danych Eurostatu oraz odpowiedzi w kwestionariuszach, otrzymanych od eksporterów w ChRL. Na tej podstawie ustalono, że poziom współpracy był niski, stanowił bowiem 63 % całkowitego chińskiego wywozu do Wspólnoty.
- (41) W rezultacie margines dumpingu został obliczony przy użyciu cen eksportowych i wielkości, o których informacje dostarczył Eurostat, odjąwszy uprzednio od nich ceny eksportowe i wielkości przedstawione przez współpracujących eksporterów, którym przyznano MET. Użycie danych Eurostatu, jako dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego było konieczne ze względu na brak dalszych informacji o cenach eksportowych do celów określenia cła obowiązującego dla całego kraju. Uzyskane w ten sposób ceny eksportowe porównano ze średnią ważoną wartością normalną, określoną dla analogicznego kraju dla porównywalnych rodzajów produktów.
- (42) Na tej podstawie poziom dumpingu dla całego kraju został tymczasowo ustalony na poziomie 34,9 % ceny CIF na granicy Wspólnoty.

4. SZKODA

4.1. Produkcja wspólnotowa

- (43) W trakcie dochodzenia przeprowadzonego w ramach kontroli wyrывkowej ustalono, że produkt podobny jest obecnie produkowany przez ośmiu producentów we Wspólnocie. Jeden z nich nie podjął jednak dalszej współpracy w ramach dochodzenia. Ponadto w badanym okresie kolejnych czterech producentów wspólnotowych zaprzestało produkcji i w związku z tym nie zostali oni uwzględnieni w dochodzeniu.
- (44) W związku z powyższym wielkość produkcji wspólnotowej dla celów art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego została tymczasowo obliczona poprzez dodanie produkcji siedmiu współpracujących producentów wspólnotowych do wielkości produkcji pozostałych producentów, oszacowanej przez skarżących.

4.2. Definicja przemysłu wspólnotowego

- (45) Skargę poparło siedmiu producentów wspólnotowych, którzy w pełni współpracowali w czasie dochodzenia. Z szacunkowych obliczeń wynika, że wymienieni producenci wyprodukowali ponad 95 % kwasu winowego produkowanego we Wspólnocie. Uznaje się zatem, że stanowią oni przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

4.3. Konsumpcja wspólnotowa

- (46) Konsumpcję oszacowano dodając sprzedaż wspólnotową współpracujących producentów w WE, szacunkową sprzedaż niewspółpracujących producentów z WE i całkowity przywóz. Sprzedaż niewspółpracujących producentów z WE, w tym niektórych przedsiębiorstw, które zaprzestały produkcji oparto na skardze, ponieważ brak było innych źródeł informacji. Z powyższego wynika, że popyt na produkt objęty postępowaniem we Wspólnocie wzrósł o 15 % w badanym okresie.

	2001	2002	2003	OD
Konsumpcja wspólnotowa	20 930	21 016	21 717	24 048
Wskaźnik 2001 = 100	100	100	104	115

4.4. Przywóz do Wspólnoty z kraju, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Wielkość oraz udział w rynku przywozu, którego dotyczy postępowanie

- (47) Kształtowanie się przywozu z kraju objętego postępowaniem analizowano w oparciu o dane Eurostatu, ponieważ wielkości przedstawione przez współpracujących producentów eksportujących były znacznie mniejsze, niż podane przez Eurostat w badanym okresie.

- (48) Jeśli chodzi o wielkość i udział w rynku, przywóz kształtował się w następujący sposób:

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z ChRL	1 769	1 266	1 570	2 763
Wskaźnik 2001 = 100	100	72	89	156
Udziały w rynku ChRL	8,5 %	6,0 %	7,2 %	11,5 %

- (49) Podczas gdy konsumpcja kwasu winowego w badanym okresie wzrosła o 15 %, w tym samym okresie przywóz z kraju objętego postępowaniem wzrósł o 50 %. Po okresie stosunkowo dużej wielkości przywozu w 2001 r., spowodowanej wysokimi cenami i niedoborem produktu na rynku europejskim, przywóz z ChRL powrócił do niższego poziomu w 2002 r., od tego czasu ponad dwukrotnie wzrósł dzięki wyjątkowo niskim cenom. Wskutek tego udział w rynku ChRL w badanym okresie wzrósł z 6,0 % do 11,5 % w ciągu niecałych dwóch lat.

4.4.2. Ceny przywozu i podcięcie

- (50) Następująca tabela przedstawia kształtowanie się cen przywozu z ChRL: W badanym okresie wymienione ceny obniżyły się niemal o 50 %.

	2001	2002	2003	OD
Ceny importowe produktów z ChRL EUR/kg	3,49	1,74	1,83	1,78
Wskaźnik 2001 = 100	100	50	52	51

- (51) Jeśli chodzi o cenę sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku wspólnotowym w okresie objętym dochodzeniem, porównano ceny przemysłu wspólnotowego z cenami producentów eksportujących w ChRL. Stosowne ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego to ceny dla niezależnych klientów, dostosowane w razie konieczności do poziomu ex-works, tzn. wyłączając koszty transportu do Wspólnoty i po odliczeniu obniżek i rabatów. Ceny te porównano z cenami sprzedaży stosowanymi przez chińskich producentów eksportujących po odliczeniu obniżek i dostosowanymi w stosownych przypadkach do ceny CIF na granicy Wspólnoty z odpowiednim dostosowaniem odnośnie do kosztów odprawy celnej oraz kosztów ponoszonych po przywozie.
- (52) Porównanie to wykazało, że w OD omawiane przywożone produkty były sprzedawane we Wspólnocie po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego o 22 %, jeżeli wyrazić je jako wartość procentową cen tego ostatniego.

4.5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (53) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu dumpingowego z ChRL na przemysł wspólnotowy uwzględniło analizę wszelkich czynników i wskaźników gospodarczych mających wpływ na stan przemysłu wspólnotowego od 2001 r. do OD.
- (54) Poniższe dane dotyczące przemysłu wspólnotowego przedstawiają zagregowane informacje dotyczące siedmiu współpracujących producentów wspólnotowych. Dwa z wymienionych przedsiębiorstw rozpoczęły jednak działalność w badanym okresie, odpowiednio w 2001 i 2003 r. Uznano, że biorąc pod uwagę tę szczególną sytuację, dane dotyczące wymienionych przedsiębiorstw mogą zniekształcić ogólne trendy, szczególnie jeśli chodzi o koszty, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji. Dlatego tam, gdzie to stosowne, liczby dotyczące tych dwóch przedsiębiorstw zostały wyłączone z odpowiadających zagregowanych wskaźników i potraktowane indywidualnie, tak aby uzyskać właściwy i reprezentatywny obraz sytuacji.

4.5.1. Produkcja, zdolności produkcyjne i wykorzystanie zdolności produkcyjnych

- (55) Ewolucja produkcji siedmiu współpracujących przedsiębiorstw, ich zdolności produkcyjnych oraz wykorzystania tychże była następująca:

	2001	2002	2003	OD
Produkcja (tony)	25 341	23 576	25 602	27 324
Wskaźnik 2001 = 100	100	93	101	108
Zdolności produkcyjne (tony)	31 350	33 000	36 000	35 205
Wskaźnik 2001 = 100	100	105	115	112
Wykorzystanie zdolności produkcyjnych	81 %	71 %	71 %	78 %
Wskaźnik 2001 = 100	100	88	88	96

- (56) Całkowita produkcja zwiększyła się o 8 % pomiędzy rokiem 2001 a OD. Należy jednak zaznaczyć, że wzrost ten można przypisać wyłącznie dwóm nowym przedsiębiorstwom, ponieważ produkcja pozostałych firm spadła o 6 % w tym samym okresie.
- (57) Zdolności produkcyjne wzrosły o 12 %, co również zostało spowodowane pojawieniem się dwóch nowych przedsiębiorstw. Liczby te nie odzwierciedlają jednak spadku o kilka tysięcy ton, którego przyczyną było zaprzestanie produkcji przez czterech producentów wspólnotowych w badanym okresie. (zob. motyw 43). Pomimo, że dochodzenie nie przyniosło dokładnych danych o tych producentach, na podstawie danych zamieszczonych w skardze szacuje się, że ogólna zdolność we Wspólnocie utrzymywała się w zasadzie na tym samym poziomie pomiędzy 2001 r. a OD.
- (58) Wykorzystanie zdolności produkcyjnych spadło w tym okresie z 81 % w 2001 r. do 78 % w okresie objętym dochodzeniem.

4.5.2. Zapasy

- (59) Poniższe liczby dotyczą wielkości zapasów pod koniec każdego okresu.

	2001	2002	2003	OD
Zapasy (tony)	3 464	2 743	3 967	4 087
Wskaźnik 2001 = 100	100	79	115	118

- (60) W badanym okresie zapasy zwiększyły się o 18 %. Należy zauważyć, że liczba odnosząca się do okresu objętego dochodzeniem odzwierciedla sezonową wyższą poziomą zapasów w okresie letnim. Co najmniej w przypadku jednego z przedsiębiorstw odnotowano jednak wyjątkowo wysoki poziom zapasów, który przedsiębiorstwo to przypisało swojej decyzji handlowej o zaprzestaniu sprzedaży po niskich, nieopłacalnych cenach.

4.5.3. Wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost i średnie ceny jednostkowe we Wspólnocie

- (61) Poniższe dane dotyczą sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rzecz niezależnych odbiorców we Wspólnocie.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość sprzedaży na rynku WE (tony)	16 148	16 848	18 294	20 034
Wskaźnik 2001 = 100	100	104	113	124
Udział w rynku (pięć przedsiębiorstw o ustalonej pozycji)	71,0 %	66,9 %	66,3 %	60,9 %
Wskaźnik 2001 = 100	100	94	93	86
Udział w rynku (wszystkich siedem przedsiębiorstw)	77,2 %	80,2 %	84,2 %	83,3 %
Wskaźnik 2001 = 100	100	104	109	108
Średnie ceny sprzedaży (EUR/t)	5 392	3 214	2 618	2 513
Wskaźnik 2001 = 100	100	60	49	47

- (62) W badanym okresie wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego zwiększyła się o 24 %, a jego udział w rynku o 8 %.

- (63) Udział w rynku pięciu przedsiębiorstw o ustalonej pozycji spadł w badanym okresie o 10 punktów procentowych. Po dodaniu wyników dwóch przedsiębiorstw, które rozpoczęły produkcję w tym okresie, całkowity udział w rynku wzrasta o 6 %. Jednakże, jak stwierdzono w motywie 57, dane te nie uwzględniają czterech producentów wspólnotowych, którzy zaprzestali produkcji w tym samym okresie. Pomimo, że dokładne dane dotyczące wymienionych przedsiębiorstw nie są dostępne, skarżący oszacowali, że produkcja tych producentów mogła wynosić kilka tysięcy ton. Oznacza to, że jeżeli producenci, którzy zaprzestali produkcji zostaliby wzięci pod uwagę, udział w rynku producentów wspólnotowych spadłby co najmniej o 2,5 % pomiędzy 2001 r. a okresem objętym badaniem.
- (64) Średnie ceny sprzedaży niepowiązanym nabywcom na rynku Wspólnoty obniżyły się między 2001 r. a okresem objętym badaniem o ponad 50 %.
- (65) Jeden z importerów podkreślił, że w przeszłości i w okresie dłuższym, niż został objęty badaniem, ceny kwasu winowego podlegały podobnym wahaniom, osiągając szczyt w latach 2000–2001. Jednak w wyniku dochodzenia stwierdzono, że nawet biorąc pod uwagę historyczne standardy, poziomy cen w okresie objętym dochodzeniem były wyjątkowo niskie, uwzględniając inflację.
- (66) Z uwagi na spadek udziału rynkowego, biorąc pod uwagę producentów wspólnotowych, którzy zaprzestali produkcji i gwałtowny spadek cen, stwierdzono, że przemysł wspólnotowy nie mógł skorzystać ze wzrostu rynku, spowodowanego podniesieniem konsumpcji o 15 % w badanym okresie.

4.5.4. Rentowność

- (67) Przedstawiona poniżej rentowność została wyrażona jako procent obrotu w odniesieniu do sprzedaży niezależnym nabywcom na rynku Wspólnoty. Podano również dane dotyczące pięciu współpracujących przedsiębiorstw, które działały już na początku badanego okresu („przedsiębiorstwa o ustalonej pozycji”). W tym okresie pozostałe dwa przedsiębiorstwa znajdowały się w sytuacji przejściowej, jeśli chodzi o koszty i przychody, co znacząco wpływa na kształtowanie się całkowitej rentowności.

	2001	2002	2003	OD
Rentowność sprzedaży (pięć przedsiębiorstw o ustalonej pozycji)	1,9 %	– 3,5 %	– 3,6 %	– 6,7 %
Rentowność sprzedaży (wszystkich siedem przedsiębiorstw)	1,8 %	– 9,7 %	0,5 %	– 5,9 %

- (68) W odniesieniu do pięciu przedsiębiorstw o ustalonej pozycji na rynku rentowność znacznie spadła w latach 2002–2003 z powodu poważnej obniżki cen, co zbiegło się w czasie ze wzrostem przywozu dumpingowego z ChRL. Tendencje w ogólnie ujętym przemyśle wspólnotowym, tzn. łącznie z dwoma producentami o ustalonej pozycji na rynku podczas badanego okresu są w znacznej mierze podobne. Po dramatycznym spadku zysków w 2002 r. ujęty całościowo przemysł odnotował poprawę w 2003 r. gdy producent mający ustaloną pozycję na rynku w 2001 r. umocnił ją, natomiast inny nowy producent pojawił się na rynku. Jednakże w okresie objętym postępowaniem zyski tych dwóch nowych producentów uległy ponownemu spadkowi, powodując straty w wysokościach porównywalnych do strat pięciu przedsiębiorstw o ustalonej pozycji.
- (69) Spadek cen w dużym stopniu znalazł swoje odzwierciedlenie w cenach surowców ustalanych przez dostawców, biorąc pod uwagę fakt, iż umowy na dostawę surowców często indeksowane są zgodnie z ceną kwasu winowego. Jednakże to obniżenie kosztów surowców okazało się niewystarczające, aby zapobiec spadkowi rentowności przemysłu wspólnotowego z 1,9 % do – 6,7 % w badanym okresie.

4.5.5. Zwrot z inwestycji, przepływ środków pieniężnych, inwestycje i zdolność do zdobywania kapitału

- (70) Tendencje dotyczące zwrotów z inwestycji (w tym przypadku aktywa netto), przepływ środków pieniężnych i inwestycje wyszczególniono w poniższej tabeli. Z powodów, o których mowa w motywie (67) przedstawiono dane liczbowe dotyczące pięciu producentów współpracujących działających aktywnie w 2001 r.

	2001	2002	2003	OD
Zwrot z aktywów netto (pięć przedsiębiorstw o ustalonej pozycji)	4,2 %	- 4,4 %	- 3,9 %	- 7,0 %
Zwrot z aktywów netto (wszystkie siedem przedsiębiorstw)	3,4 %	- 11,7 %	0,5 %	- 6,3 %
Przepływ środków finansowych (EUR) (pięć przedsiębiorstw o ustalonej pozycji)	2 076 591	6 020 127	6 413 005	- 278 607
Przepływ środków finansowych (EUR) (wszystkie siedem przedsiębiorstw)	2 076 591	788 732	9 045 219	22 835
Inwestycje (EUR) (pięć przedsiębiorstw o ustalonej pozycji)	5 285 432	7 078 796	8 794 719	7 255 251
Inwestycje (EUR) (wszystkie siedem przedsiębiorstw)	14 394 918	7 390 503	9 282 258	8 944 785

- (71) Tendencje dotyczące zwrotu z aktywów netto w dużym stopniu odzwierciedlają tendencje dotyczące rentowności sprzedaży. Przepływ środków pieniężnych spadł pomiędzy 2001 r. a badanym okresem, jednakże odnotowuje się pewne wahania spowodowane zróżnicowaniem zapasów. W przypadku dwóch nowych przedsiębiorstw przepływ środków pieniężnych uległ szczególnie silnym wahaniom z powodu rozpoczęcia działalności zbiegającej się w czasie z szybko zmieniającą się sytuacją na rynku. W przypadku wszystkich przedsiębiorstw spadająca wartość zwrotu z inwestycji i przepływu środków pieniężnych wynikała z faktu, iż średnie ceny sprzedaży spadały szybciej niż średnie koszty sprzedawanych produktów.
- (72) Przemysł wspólnotowy utrzymał wysoki poziom inwestycji w badanym okresie, a w przypadku pięciu przedsiębiorstw o ustalonej pozycji odnotowano nawet wzrost w stosunku do 2001 r. Wspomniane inwestycje były związane głównie z modernizacją, wymianą przestarzałego wyposażenia oraz unowocześnieńiami technicznymi wymaganymi zgodnie z przepisami ochrony środowiska naturalnego. Jeżeli chodzi o stałe inwestycje dwóch nowych przedsiębiorstw, były one odczuwalne głównie w 2001 r. oraz w okresie objętym dochodzeniem.
- (73) Nie stwierdzono, aby zdolność przemysłu Wspólnoty do zgromadzenia kapitału, zarówno pochodzącego z zewnętrznych źródeł finansowania, jak i od spółek dominujących, ucierpiała w znaczny sposób w badanym okresie. W większości przypadków, szczególnie w przypadku dwóch nowych przedsiębiorstw stało się tak, ponieważ należały one do większych grup, które przyjmują długoterminową politykę biznesową i uważają, że wyjście z obecnej, trudnej sytuacji, w której znajduje się przemysł będzie możliwe.

4.5.6. Zatrudnienie, wydajność i płace

- (74) W poniższej tabeli przedstawiono dane dotyczące ewolucji zatrudnienia, wydajności i kosztów pracy u siedmiu producentów wspólnotowych objętych dochodzeniem.

	2001	2002	2003	OD
Liczba zatrudnionych	210	203	220	217
Wydajność (tona/pracownik)	100	97	105	103
Koszty pracy	29 717	34 297	31 822	34 323

(75) Jak wynika z powyższego zestawienia, liczba zatrudnionych u siedmiu producentów wspólnotowych objętych dochodzeniem wzrosła pomiędzy 2001 r. a OD. Wzrost ten, jak wspomniano w pkt 5.1 i 5.3, wynika z faktu, iż powyższe dane liczbowe obejmują dwa przedsiębiorstwa, które rozpoczęły produkcję w badanym okresie, natomiast nie uwzględniają czterech producentów wspólnotowych, którzy zaprzestali produkcji w tym samym czasie. Mimo to spadek poziomu zatrudnienia zaczął być odczuwalny pod koniec OD.

(76) W okresie tym wydajność utrzymywała się na stabilnym poziomie, odnotowano jej nieznaczny wzrost pomiędzy 2001 r. a OD. Koszty pracy wzrosły pomiędzy 2001 r. a OD, mimo pewnych wahań. Wahania te były spowodowane kosztami czasowymi związanymi z restrukturyzacją niektórych przedsiębiorstw.

4.5.7. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

(77) Marginesy dumpingu przedstawiono powyżej w części poświęconej dumpingowi. W widoczny sposób przewyższają one poziom *de minimis*. Ponadto, jeżeli uwzględni się wielkość i cenę przywozu dumpingowego, wpływu rzeczywistego marginesu dumpingu nie można uznać za nieznaczny.

4.5.8. Wniosek dotyczący szkody

(78) Przypomina się, że wielkość przywozu z ChRL znacznie wzrosła, zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku. Ponadto średnia cena za jednostkę przywozu spadła o niemal 50 %, co znajduje swoje odzwierciedlenie w podcięciu cenowym ustalonym w dochodzeniu.

(79) Podczas gdy wielkość sprzedaży i udział w rynku Wspólnoty siedmiu przedsiębiorstw objętych dochodzeniem wzrosły, można uznać, że pozostały one na względnie stabilnym poziomie, jeżeli dwa nowe przedsiębiorstwa pozostaną wyłączone. Z drugiej strony, przemysł wspólnotowy odnotował spadek cen średnio o 51 % w badanym okresie. Bez względu na spadek cen surowców oraz wysiłki mające na celu zwiększenie wydajności, poziomy rentowności w OD pozostały ujemne.

(80) Pogarszającą się sytuację przemysłu wspólnotowego w badanym okresie potwierdza również negatywny rozwój wskaźników dotyczących wykorzystania mocy przerobowych, poziomów zapasów, zwrotu z inwestycji i przepływu środków pieniężnych. Należy również zauważyć, że w ostatnich latach z działalności wycofało się czterech producentów wspólnotowych. Od 2001 r. dwóch nowych producentów rozpoczęło działalność handlową, jednakże ich przedsiębiorstwa zostały założone na podstawie planów biznesowych uwzględniających wzrastające zużycie we Wspólnocie. Jednakże ustalono, iż w kontekście tendencji cenowych, rentowności i zwrotu z inwestycji, sytuacja tych przedsiębiorstw jest porównywalna do sytuacji innych producentów wspólnotowych.

(81) Wyżej wspomniane negatywne wydarzenia miały miejsce w okresie względnie stabilnej wydajności, zwiększonych inwestycji i wzrastającej konsumpcji w UE.

(82) Uwzględniając wszystkie wskaźniki uznaje się, że przemysł wspólnotowy ucierpiał znaczącą szkodę w OD w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Uwaga wstępna

(83) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istniał związek przyczynowy pomiędzy przywozem dumpingowym z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy. Zbadano również znane czynniki, inne niż przywóz dumpingowy, które mogły w tym samym czasie spowodować szkodę na rzecz przemysłu wspólnotowego, celem zapewnienia, że możliwa szkoda spowodowana przez te inne czynniki nie została przypisana przywózowi dumpingowemu.

5.2. Skutek przywozu z ChRL

- (84) Wielkość przywozu z ChRL wzrosła o 56%, zaś jego udział w rynku wzrósł o 3 punkty procentowe w badanym okresie. Ponadto ceny przywozu z ChRL spadły o około 50 % i doszło do znacznego podcięcia cenowego. Przemysł wspólnotowy został zmuszony do zareagowania na wspomniany przywóz poprzez obniżenie swoich cen równoległe o 53 % celem utrzymania normalnej wielkości sprzedaży. Obniżenie kosztów surowców nie wystarczyło, aby zapobiec spadkowi rentowności przemysłu wspólnotowego z 8 % do liczby ujemnej wynoszącej – 6 %. Taka rentowność wynosiła o wiele mniej od rentowności oczekiwanej od tego rodzaju przemysłu, ale przede wszystkim przy wartościach ujemnych nie można w dalszym ciągu funkcjonować.
- (85) Dlatego też wstępnie uznano, że nacisk wywołany przez przywóz dumpingowy, którego wielkość i udział w rynku znacznie wzrosły od roku 2001 i który dokonywany był po szybko obniżanych, dumpingowych cenach, odegrał znaczącą rolę w spadku cen i w depresji cenowej przemysłu wspólnotowego i w konsekwencji spowodował jego ujemną rentowność oraz wynikającą z niego pogarszającą się sytuację finansową.

5.3. Skutek przywozu z państw trzecich

- (86) Poza ChRL dwoma największymi dostawcami kwasu winowego na rynek Wspólnoty były Argentyna i Chile.

	2001	2002	2003	OD
Udział w rynku Argentyny	1,9 %	1,8 %	0,1 %	0,8 %
Argentyńska cena sprzedaży za jednostkę (EUR/tonę)	5,33	2,75	2,47	2,09
Udział w rynku Chile	0,5 %	0,4 %	1,1 %	0,9 %
Chilijska cena sprzedaży za jednostkę (EUR/tonę)	6,21	3,24	3,39	3,55
Udział w rynku innych państw	0,1 %	0,7 %	1,4 %	0,2 %
Cena sprzedaży za jednostkę innych państw (EUR/tonę)	10,82	2,91	4,78	5,36

- (87) Powyższe dane liczbowe pokazują, że udział wszystkich dostawców oprócz ChRL stanowił jedynie 2,5 % zużycia we Wspólnocie, zaś ich udział w rynku zmalał pomiędzy 2001 r. a OD. Ich średnie ceny były również większe niż ceny ChRL, mimo iż ceny argentyńskie spadły do raczej niskiego poziomu w OD. Pewne jest, iż presja chińskiego przywozu na rynek odegrała rolę w spadku cen wyżej wspomnianych państw eksportujących.
- (88) Uwzględniając powyższe fakty uznaje się, że ewolucja przywozu pochodzącego z innych państw trzecich, takich jak Argentyna i Chile nie była na tyle znaczna, aby przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty.

5.4. Skutek ram prawnych

- (89) Niektóre zainteresowane strony wskazały, że na rentowność przemysłu mają wpływ ramy regulacyjne WE, które określają minimalne ceny kupna głównych surowców, jak również cenę sprzedaży alkoholu, jako część wspólnej polityki rolnej w tym sektorze. Parametry regulacyjne mogą wpłynąć na sytuację przemysłu ujmowanego jako całość, jednakże pozostały one na stabilnym poziomie przez cały rozpatrywany okres i nie można ich uznać za powód pogorszenia się sytuacji przemysłu Wspólnoty.

5.5. Skutek wywozu przemysłu wspólnotowego

- (90) W OD około 25 % wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego było przeznaczone na wywóz poza Wspólnotę. Wielkość wywozu nieznacznie zwiększyła się w badanym okresie.
- (91) Uznano, iż rentowność tego wywozu była nieco większa niż rentowność sprzedaży na rynku wspólnotowym, mimo faktu iż wywóz ten również ucierpiał z powodu spadających cen oraz konkurencyjności wywozu chińskiego skierowanego na rynki państw trzecich.
- (92) W świetle powyższych ustaleń uważa się, że rozwoju wydajności wywozu nie można uznać za znaczny powód szkody, jaką poniósł przemysł wspólnotowy.

5.6. Skutek sprzedaży dokonanej przez innych producentów wspólnotowych

- (93) Sprzedaż dokonana przez innych producentów wspólnotowych, łącznie z dwoma producentami, którzy zaprzestali działalności w badanym okresie, uległa znacznemu spadkowi pomiędzy 2001 r. a OD. W związku z tym, wspomnianej sprzedaży nie można uznać za winną szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

5.7. Wnioski odnośnie do związku przyczynowego

- (94) Należy podkreślić, że szkoda w tym przypadku wystąpiła głównie w formie obniżenia cen powodującego ograniczenie rentowności. Zbiegło się to z szybko wzrastającym przywozem po cenach dumpingowych z ChRL, znacznie podcinających ceny przemysłu wspólnotowego. Nie istnieją wskazówki, zgodnie z którymi wyżej wspomniane inne czynniki mogły stanowić poważny powód znacznej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Podczas dochodzenia nie ustalono żadnych innych czynników, które mogły spowodować znaczną stratę.
- (95) W oparciu o powyższą analizę skutków wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu wspólnotowego, uznaje się tymczasowo, że istnieje związek przyczynowo skutkowy pomiędzy przywozem dumpingowym z ChRL a znaczną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

6. INTERES WSPÓLNOTY

6.1. Uwagi ogólne

- (96) Zbadano, czy istnieją przekonujące powody, które mogłyby nasunąć wniosek, że zastosowanie ceł antydumpingowych przeciwko przywozowi z państwa będącego przedmiotem dochodzenia nie jest w interesie Wspólnoty. Komisja rozesłała kwestionariusze do importerów, handlowców i użytkowników przemysłowych. Od dwóch użytkowników otrzymano częściowe odpowiedzi. Inni użytkownicy nie przesłali odpowiedzi na kwestionariusze, jednakże przesłali swoje opinie w formie pisemnej.
- (97) Na podstawie informacji otrzymanych od stron współpracujących powzięto następujące wnioski.

6.2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (98) Przypomina się, że przemysł wspólnotowy składał się z siedmiu producentów zatrudniających ponad 200 osób przy produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem. Przypomina się również, że wskaźniki gospodarcze przemysłu wspólnotowego wskazywały na pogarszające się wyniki finansowe w badanym okresie, prowadzące do zamknięcia czterech przedsiębiorstw producentów wspólnotowych w ostatnich latach.

- (99) Jeżeli nie zostaną nałożone odpowiednie środki, jest całkiem możliwe, że w wyniku presji cenowej spowodowanej przez przywóz dumpingowy sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego w dalszym ciągu ulegać będzie pogorszeniu i więcej producentów wspólnotowych będzie zmuszonych do zaprzestania produkcji, co będzie miało negatywne skutki dla szerszej ujętego sektora produkcji wina (patrz poniżej). Jednakże, jeżeli takie środki zostaną nałożone, można oczekiwać, że ceny i rentowność osiągną bardziej zrównoważony poziom i że uda się zapewnić żywotność ekonomiczną przemysłu europejskiego.
- (100) Dlatego też jasne jest, że zastosowanie środków antidumpingowych leży w interesie przemysłu wspólnotowego.

6.3. Interes dostawców

- (101) Dwóch dostawców surowców przesłało Komisji pismo popierające przeprowadzenie dochodzenia. Niektórzy skarżący również posiadają przedsiębiorstwa powiązane w przemyśle winiarskim i skorzystali z okazji reprezentowania interesu tych przedsiębiorstw w dochodzeniu.
- (102) Wszystkie te strony podkreśliły wagę gospodarczą przemysłu kwasu winnego z perspektywy wspólnotowych producentów wina.
- (103) Po pierwsze, przemysł winiarski potrzebuje pewnego źródła kwasu winnego o zagwarantowanej jakości.
- (104) Po drugie, używając produktów takich jak wysłodki i osad winiarski, przemysł kwasu winnego jest znaczącym źródłem przychodu dla sektora winiarskiego. Przypomina się, że sektor ten objęty jest wspólną polityką rolną i w chwili obecnej doświadcza poważnych trudności gospodarczych.
- (105) Po trzecie, jeżeli we Wspólnocie nie będzie istniał żaden rentowny przemysł kwasu winnego, sektor winiarski zostanie zmuszony do poniesienia dodatkowych kosztów celem pozbycia się tych produktów ubocznych w obliczu coraz surowszych przepisów dotyczących ochrony środowiska naturalnego.
- (106) Dlatego też jasne jest, że zastosowanie środków antidumpingowych leży w interesie dostawców wspólnotowych.

6.4. Interes użytkowników

- (107) Początkowo kwestionariusze wysłano do wszystkich stron określonych w skardze jako użytkownicy. Informacje uzyskane podczas dochodzenia umożliwiły Komisji określenie najważniejszych sektorów przemysłu, w których wykorzystywany jest kwas winowy. W wyniku tego rozesłano dodatkowe kwestionariusze do pewnej liczby producentów żywności, napojów i gipsu, jak również do federacji przemysłów farmaceutycznych.
- (108) Jedno przedsiębiorstwo działające w przemyśle produkcji gipsu oraz jedno przedsiębiorstwo działające w przemyśle produkcji żywności odpowiedziało stwierdzając, że kwas winowy stanowi zbyt marginalny koszt w ich działalności, aby odpowiadać na kwestionariusze.
- (109) Jedno przedsiębiorstwo produkujące gips współpracowało przesyłając odpowiedź na kwestionariusz. Inne przedsiębiorstwo produkujące gips przesłało odpowiedź częściową. Na podstawie uzyskanych danych można wyciągnąć wniosek, iż produkt objęty postępowaniem stanowi poniżej 2 % kosztów produktów gipsowych wytworzonych przez współpracujące przedsiębiorstwa. Dlatego też można uznać, że zaproponowane cła antidumpingowe miałyby relatywnie niewielki wpływ na koszty oraz konkurencyjną pozycję sektorów przemysłu wspomnianych użytkowników. Biorąc pod uwagę fakt, iż jest to główna grupa przedsiębiorstw zajmujących się produkcją gipsu, informacje te można uznać za dosyć reprezentatywne w odniesieniu do całego sektora. Należy również zauważyć, że materiały budowlane produkowane są głównie na potrzeby rynków lokalnych i krajowych i nie są narażone na konkurencję globalną, co umożliwia przedsiębiorstwom działającym w sektorze budowlanym obarczanie wszelkimi podwyżkami kosztów swoich klientów.
- (110) Otrzymano również komentarze od dwóch przedsiębiorstw działających w przemyśle żywnościowym, wytwarzających emulgatory dla przemysłu piekarskiego. Przedsiębiorstwa te sprzeciwiły się dochodzeniu i zaznaczyły, że koszty kwasu winnego stanowią poważną pozycję w kosztach ich produktów. Jednakże, przedsiębiorstwa te nie przedstawiły odpowiedzi na kwestionariusze, tak więc ich wnioski nie mogły zostać zweryfikowane na podstawie wymiernych danych.

- (111) W otrzymanych opiniach przedstawiciele sektorów przemysłu będących użytkownikami podkreślili niestabilność rynku naturalnego kwasu winnego i powracające w przeszłości braki na rynku europejskim. Poważniejszym problemem dla tych przedsiębiorstw wydaje się być raczej bezpieczeństwo dostaw, niż kosztta kwasu winnego.
- (112) W świetle powyższych faktów jest mało prawdopodobne, że środki antydumpingowe doprowadziłyby do braku dostaw lub do sytuacji niekonkurencyjnej w sektorach przemysłu będących użytkownikami. Zaproponowane środki jedynie przyczyniłyby się do odtworzenia cen rynku europejskiego do poziomu bliższego tendencjom długoterminowym i zapobiegłoby wycofywaniem się przedsiębiorstw z działalności gospodarczej. Jeżeli chodzi o wzrost kosztów, stwierdzono, iż byłby on jedynie marginalny i nie miałby znacznego wpływu na konkurencyjność sektorów przemysłu będących użytkownikami. Dlatego też wstępnie uznaje się, że w interesie użytkowników nie leży zabronienie nałożenia środków.

6.5. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

- (113) Nałożenie środków na przywóz kwasu winnego pochodzącego z ChRL w oczywisty sposób leżałoby w interesie przemysłu Wspólnoty. Jeżeli chodzi zarówno o importerów/handlowców i sektory przemysłu będące użytkownikami, oczekuje się, że wszelki wpływ na ceny kwasu winnego będzie znikomy. W przeciwieństwie do tego, straty poniesione przez przemysł wspólnotowy i sektory przemysłu dostawców, jak również ryzyko zamykania kolejnych przedsiębiorstw, stanowią znacznie poważniejsze zagrożenie.
- (114) W świetle powyższych ustaleń, wstępnie uznaje się, że nie ma przekonywujących powodów, aby nie nakładać ceł antydumpingowych na przywóz kwasu winnego pochodzącego z ChRL.

7. CŁO ANTYDUMPINGOWE

7.1. Poziom usuwający zagrożenie wystąpienia szkody

- (115) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody i interesu wspólnotowego, należy zastosować środki tymczasowe po to, aby zapobiec dalszemu ponoszeniu szkody przez przemysł wspólnotowy z powodu importu dumpingowego.
- (116) Środki należy nałożyć na poziomie wystarczającym do usunięcia szkody. Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków szkodliwego dumpingu, uznano, że wszelkie środki powinny umożliwić przemysłowi wspólnotowemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz dumpingowy, ze sprzedaży produktu podobnego we Wspólnocie. Margines zysku przed opodatkowaniem wykorzystany w tym obliczeniu wynosił 8 % obrotu opartego na poziomach zysku otrzymanego przed zaistnieniem przywozu dumpingowego. Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego nie powodującą szkody dla przemysłu wspólnotowego. Nie powodującą szkody cenę otrzymano poprzez dodanie wyżej wspomnianego marginesu zysku wynoszącego 8 % do kosztów produkcji. Jeden typ produktu poddanego wywozowi z ChRL w OD nie był produkowany i sprzedawany przez przemysł Wspólnoty w OD. Przy obliczaniu poziomu wystarczającego do usunięcia szkody spowodowanej przedmiotowym przywozem bez przekraczania ustalonego marginesu dumpingu uwzględniono związek cenowy pomiędzy tym typem a innymi typami wywożonymi przez chińskich eksporterów.
- (117) Niezbędny wzrost cen określono na podstawie porównania średnich ważonych cen importowych ze średnią ważoną ceną nie wyrządzającą szkody podobnego produktu sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym.
- (118) Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały następnie wyrażone w postaci odsetek średniej wartości importowej CIF.

7.2. Środki tymczasowe

- (119) W związku z powyższym, uznaje się, że tymczasowe cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na poziomie ustalonych marginesów subsydiowania, ale nie powinno być wyższe od marginesu szkody ustalonego powyżej zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (120) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń poczynionych w bieżącym dochodzeniu. Dlatego też odzwierciedlają one sytuację opisaną podczas dochodzenia w odniesieniu do przedmiotowych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od obowiązującego na terenie całego kraju cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z kraju objętego postępowaniem i wyprodukowanych przez przedmiotowe przedsiębiorstwa i w ten sposób przez wymienione, określone podmioty prawne. Poddane przywozowi produkty produkowane przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo nie wymienione szczegółowo w części operacyjnej niniejszego dokumentu z nazwy i adresu, łącznie z podmiotami związanymi z podmiotami szczegółowo wymienionymi nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (121) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji ⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian dotyczących działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne związaną, na przykład, z wyżej wspomnianą zmianą nazwy lub zmianą podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. Komisja, w stosownych przypadkach, po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym zmieni odpowiednio rozporządzenie poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (122) Na podstawie powyższych ustaleń tymczasowe stawki celne wynoszą:

Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd, Hangzhou	2,4 %
Changmao Biochemical Engineering Co., Ltd, Changzhou City	13,8 %
Ninghai Organic Chemical Factory, Ninghai.	6,6 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	34,9 %

8. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- (123) Celem zapewnienia dobrego zarządzania, powinien zostać określony okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie przewidzianym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, miałyby możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o udzielenie możliwości złożenia ustnego wyjaśnienia. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkich ostatecznych ceł,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu winnego, objętego kodem CN 2918 12 00, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja B, B-1049 Bruksela, Belgia.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego stosowaną do ceny netto franco na granicy Wspólnoty, przed ocenieniem, wynosi:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Kod dodatkowy TARIC
Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd, Hangzhou, People's Republic of China.	2,4 %	A687
Changmao Biochemical Engineering Co., Ltd, Changzhou City, People's Republic of China.	13,8 %	A688
Ninghai Organic Chemical Factory, Ninghai, People's Republic of China.	6,6 %	A689
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	34,9 %	A999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Wspólnoty produktu, o którym mowa w akapicie 1 uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie zasadniczych danych i wniosków, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi odnośnie do zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

Informacja dotycząca wejścia w życie Protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, celem uwzględnienia przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej

Protokół dodatkowy do Układu Europejskiego zawartego z Rumunią celem uwzględnienia przystąpienia dziesięciu nowych Państw Członkowskich do Unii Europejskiej, który Rada i Komisja postanowiły zawrzeć 25 kwietnia 2005 r. ⁽¹⁾, wchodzi w życie dnia 1 sierpnia 2005 r., natomiast notyfikacje dotyczące zakończenia procedur przewidzianych w art. 10 niniejszego Protokołu zostały dokonane do dnia 14 lipca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 17.6.2005, str. 26.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 października 2002 r.

w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 Traktatu oraz art. 53 Porozumienia EOG

(Sprawa COMP/E-2/37.784 – Domy aukcyjne dzieł sztuki)

(notyfikowana jako dokument nr C(2002) 4283 wersja ostateczna ze sprostowaniami C(2002) 4283/7 oraz C(2002) 4283/8)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/590/WE)

W dniu 30 października 2002 r. Komisja przyjęła decyzję (C(2002) 4283 wersja ostateczna) w sprawie postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu WE oraz w art. 53 Porozumienia EOG. W dniu 6 listopada 2002 r. Komisja w drodze procedury pisemnej przyjęła dokument C(2002) 4283/7, stanowiący sprostowanie do wersji C(2002) 4283/5 decyzji C(2002) 4283 wersja ostateczna, oraz dokument C(2002) 4283/8, stanowiący sprostowanie do wersji C(2002) 4283/6 decyzji C(2002) 4283 wersja ostateczna. Zgodnie z przepisami art. 21 rozporządzenia nr 17 ⁽¹⁾ Komisja niniejszym podaje do wiadomości nazwy stron oraz istotną treść decyzji, mając na uwadze uzasadnione interesy przedsiębiorstw w ochronie ich tajemnic handlowych. Pełen tekst omawianej decyzji, w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, w oryginalnym języku postępowania oraz w językach roboczych Komisji, znajduje się na stronie internetowej DG COMP pod adresem http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

I. STRESZCZENIE OPISU NARUSZENIA

1. Adresaci

- (1) Niniejsza decyzja jest skierowana do następujących przedsiębiorstw i/lub związków przedsiębiorstw:

— Christie's International plc,

— Sotheby's Holdings Inc.

2. Czas i charakter naruszenia

- (2) Od dnia 30 kwietnia 1993 r. do co najmniej 7 lutego 2000 r. przedsiębiorstwa Christie's International plc (dalej „Christie's”) oraz Sotheby's Holdings, Inc. (dalej „Sotheby's”), będące dwoma największymi na świecie konkurentami w zakresie aukcyjnej sprzedaży komisowej tak zwanych przedmiotów sztuki artystycznej, antyków, mebli, przedmiotów kolekcjonerskich i pamiątek

(w dalszej części zwanych także ogólnie „dziełami sztuki”), zawarły ze sobą porozumienie i uczestniczyły w nim w sposób ciągły i/lub stosowały praktyki uzgodnione, dotyczące cen i innych warunków sprzedaży aukcyjnej, z naruszeniem art. 81 ust. 1 Traktatu oraz art. 53 Porozumienia EOG.

- (3) Przedsiębiorstwa uzgodniły między innymi przyjęcie identycznej struktury prowizji od sprzedaży, przejście na stałą, nienegocjowalną skalę stawek prowizji (w miejsce uprzednio stosowanej prowizji negocjowalnej), podwyższenie prowizji od sprzedaży oraz powstrzymanie się od przyznawania sprzedającym warunków szczególnych. Uzgodniły także pewne inne warunki handlowe, zapobiegając w ten sposób wzajemnej konkurencji w branży aukcji dzieł sztuki lub ją ograniczając. Ponadto wprowadziły mechanizm monitorowania przestrzegania warunków porozumienia i/lub praktyk uzgodnionych.

⁽¹⁾ Dz.U. 13 z 21.2.1962, str. 204/62. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1216/1999 (Dz.U. L 148 z 15.6.1999, str. 5).

3. Rynek usług aukcji dzieł sztuki

(4) Przedmioty sztuki artystycznej, antyki, meble, przedmioty kolekcjonerskie i pamiątki są powszechnie wystawiane na sprzedaż na aukcjach. Rodzaj sprzedawanych na aukcji przedmiotów ani ich minimalna wartość nie podlegają szczególnym ograniczeniom. Na aukcjach mogą być wystawiane konkretne kolekcje indywidualne. Aukcje mogą także koncentrować się na określonym temacie, kategorii towarów, okresie lub rodzaju sztuki.

(5) Główne miejsca aukcji dzieł sztuki prowadzonych przez oba domy znajdują się w Londynie i Nowym Jorku. Ponadto regularnie odbywają się aukcje w takich ośrodkach jak Genewa, Zurych, Amsterdam, Rzym, Mediolan, Hongkong i Melbourne. Duże aukcje dzieł sztuki są organizowane i prowadzone jako wystawne i elitarne imprezy towarzyskie dla osób zamożnych.

(6) Aukcje organizowane są z dużym wyprzedzeniem, zgodnie z międzynarodowym „sezonem”. Największe aukcje tradycyjnie odbywają się wiosną i jesienią. Z tego względu domy aukcyjne odnotowują największe wpływy i dochody z działalności w drugim i czwartym kwartale.

(7) Właściciele sprzedawanych dóbr oddają je w komis domowi aukcyjnemu, który zapewnia ich fachową wycenę, organizuje aukcję, wydaje katalog i organizuje reklamę. Dobra oferowane są na sprzedaż zwykle jako pojedyncze przedmioty (tzw. pozycje katalogowe). Również obiekty wchodzące w skład większej kolekcji zwykle dzieli się na potrzeby sprzedaży na pojedyncze pozycje katalogowe. Dom aukcyjny sprzedaje majątek jako agent komitenta, wystawiając nabywcy rachunek za zakupione towary i przekazując komitentowi otrzymaną sumę po potrąceniu prowizji, kosztów i podatków. Pobierana od komitenta (sprzedającego) prowizja zwana jest powszechnie prowizją od sprzedaży. Jej wysokość obliczana jest zwykle jako procent wylicytowanej ceny, czyli ceny, którą zwycięzca licytacji zobowiązuje się zapłacić za towar. Procentowa prowizja od wylicytowanej ceny pobierana jest również od nabywcy towaru na licytacji (tzw. prowizja od nabycia).

4. Funkcjonowanie kartelu

(8) Począwszy od kwietnia 1993 roku, Christie's i Sotheby's przystąpiły do wspólnego planu z zamiarem ograniczenia konkurencji w szeregu aspektów, obejmujących przede wszystkim warunki stosowane wobec sprzedających,

lecz także warunki dla kupujących oraz inne elementy. Poszczególne elementy planu były modyfikowane i wzbogacane podczas zebrań zarządu w kolejnych latach, aż do lutego 2000 r.

(9) W szczególności porozumienie i/lub praktyki uzgodnione pomiędzy domami aukcyjnymi Christie's i Sotheby's obejmowały następujące elementy:

a) w odniesieniu do sprzedających:

— uzgodnienie wprowadzenia nowej „ruchomej skali” prowizji od sprzedaży ⁽¹⁾,

— uzgodnienie warunków mających zastosowanie do skali, w tym wprowadzenie zasady jej nienegocjowalności, czyli wyeliminowanie wyjątków (poza uzgodnionymi przypadkami),

— uzgodnienie sposobu oraz harmonogramu wprowadzenia skali,

— uzgodnienie nadzoru nad przestrzeganiem skali poprzez wymianę list dozwolonych wyjątków celem monitorowania wykonania porozumienia oraz eliminowania i omawiania ewentualnych odstępstw,

— uzgodnienie nieudzielania sprzedającym na aukcji gwarancji dotyczących ceny minimalnej,

— uzgodnienie formuły dzielenia się ze sprzedającym „nadwyżką” w przypadku sprzedaży towarów za cenę wyższą od gwarantowanej,

— uzgodnienie niewypłacania sprzedającym zaliczek na poczet pojedynczych pozycji katalogowych,

— uzgodnienie i/lub koordynacja warunków wypłacania zaliczek w odniesieniu do określonych aukcji,

— uzgodnienie minimalnej stopy oprocentowania kredytów,

— uzgodnienie ograniczenia wysokości prowizji wypłacanej zawodowym sprzedawcom i pośrednikom oraz ograniczenie praktyki zapewniania zawodowym sprzedawcom ubezpieczenia,

— uzgodnienie ograniczenia wypłaty prowizji wprowadzającej (do wysokości 1 % prowizji od nabycia w przypadku, gdy nie jest pobierana prowizja od sprzedaży);

b) w odniesieniu do kupujących:

— uzgodnienie ograniczenia okresu kredytowania zawodowych nabywców do 90 dni;

⁽¹⁾ Skala ruchoma oznacza, że procentowa wysokość prowizji pobieranej od sprzedającego zmienia się na określonych progach. W praktyce im wyższa cena uzyskana za towar, tym niższa procentowa wysokość prowizji pobieranej od sprzedającego.

c) inne elementy:

- uzgodnienie ograniczenia działań marketingowych (unikanie podawania oświadczeń dotyczących udziału na rynku lub „czołowej pozycji” na rynku dzieł sztuki bądź w konkretnym segmencie).

- (10) Ponadto w celu odpowiedniej realizacji i/lub zmiany porozumień strony podczas regularnych spotkań i kontaktów (telefonicznych) dokonywały uzgodnień i wymieniały informacje dotyczące wszystkich tematów lub spraw (aukcji, sprzedających, pośredników, kupujących), które mogłyby prowadzić do konkurencji między nimi lub jej sprzyjać bądź w inny sposób stać w sprzeczności z zawartym przez nie porozumieniem o niekonkurowaniu lub zagrażać jego realizacji.

II. GRZYWNY

1. Podstawowy wymiar grzywny

Waga naruszenia

- (11) Biorąc pod uwagę charakter badanego zachowania, jego faktyczny wpływ na rynek aukcji dzieł sztuki oraz fakt, że obejmowało swoim zasięgiem cały wspólny rynek, a po jego utworzeniu, cały Europejski Obszar Gospodarczy (EOG), Komisja uważa, że przedsiębiorstwa, których dotyczy niniejsza decyzja, dopuściły się bardzo poważnego naruszenia art. 81 ust. 1 Traktatu WE oraz art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG.

Charakter naruszenia

- (12) Kartel stanowił umyślne naruszenie art. 81 ust. 1 Traktatu WE oraz art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG. Zdając sobie w pełni sprawę z bezprawności swoich działań uczestnicy porozumeli się, aby stworzyć tajny i zinstytucjonalizowany, niezgodny z prawem plan, mający na celu wyeliminowanie konkurencji pomiędzy dwoma najważniejszymi domami aukcyjnymi dzieł sztuki. Naruszenie to polegało przede wszystkim na praktykach ustalania cen, które same w sobie stanowią najgorszy rodzaj pogwałcenia art. 81 ust. 1 Traktatu WE oraz art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG.
- (13) Uzgodnienia kartelowe były planowane, kierowane i wspierane na najwyższych szczeblach zarządu w obu uczestniczących przedsiębiorstwach. Prowadzi to z natury rzeczy do poważnego zakłócenia konkurencji, z wyłączną korzyścią dla uczestników kartelu oraz z dużą szkodą dla klientów.

Skutki naruszenia na terytorium EOG

- (14) Naruszenia dopuściły się dwa najważniejsze przedsiębiorstwa na rynku aukcji dzieł sztuki. Obejmowało ono

transakcje sprzedaży prowadzone przez nie na terytorium EOG i poza nim. Wspólny plan maksymalizacji zysków był realizowany przez oba podmioty. Biorąc pod uwagę udziały rynkowe obu przedsiębiorstw oraz fakt, że porozumienie obejmowało całość sprzedaży prowadzonej przez nie na terytorium EOG, naruszenie miało praktyczne skutki dla rynku EOG.

Wielkość odpowiedniego rynku geograficznego

- (15) Do celów wyznaczenia wagi naruszenia Komisja przyjmuje zatem, że istnienie kartelu miało negatywne skutki na całym terytorium Wspólnoty, a po jego utworzeniu także na całym terytorium EOG.

- (16) Wobec tego Komisja ustala wyjściowy wymiar grzywny dla obu przedsiębiorstw w wysokości 25,2 mln EUR.

Czas trwania naruszenia

- (17) Komisja przyjmuje, że należy uwzględnić okres od dnia 30 kwietnia 1993 r. do dnia 7 lutego 2000 r. Czas trwania naruszenia obejmuje zatem okres 6 lat i 9 miesięcy. W rezultacie naruszenie można uznać za długotrwałe, a zatem wyznaczony wymiar grzywny podlega podwyższeniu o 65 % z tytułu wagi naruszenia.

- (18) Na tej podstawie Komisja ustala podstawowy wymiar grzywny w następującej wysokości:

— Christie's: 41,58 mln EUR,

— Sotheby's: 41,58 mln EUR.

2. Okoliczności obciążające i łagodzące

- (19) Komisja nie uważa, żeby w tej sprawie miały zastosowanie dodatkowe okoliczności obciążające lub łagodzące.

3. Zastosowanie limitu w wysokości 10 % obrotów

- (20) Ponieważ obliczona kwota w przypadku Sotheby's przekracza 10 % światowych obrotów za rok poprzedzający wydanie niniejszej decyzji, podstawowy wymiar grzywny dla Sotheby's będzie ograniczony do 34,05 mln EUR, zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17.

4. Zastosowanie obwieszczenia o łagodzeniu kar z 1996 r. ⁽¹⁾

- (21) Ponieważ wnioski o złagodzenie kar złożono w roku 2000, na podstawie obowiązującego wówczas obwieszczenia o łagodzeniu kar, zastosowanie w sprawie ma obwieszczenie o łagodzeniu kar z 1996 r., a nie zmienione obwieszczenie o łagodzeniu kar przyjęte w roku 2002.

Nienakładanie grzywny lub bardzo poważne zmniejszenie jej wymiaru („Seksja B”)

- (22) Dom aukcyjny Christie's jako pierwszy powiadomił Komisję o istnieniu kartelu oraz przedstawił rozstrzygające dowody, bez których odkrycie kartelu nie byłoby możliwe. W momencie ujawnienia tych informacji Komisja nie wszczęła dochodzenia ani nie była w posiadaniu wystarczających informacji potwierdzających istnienie kartelu. Co więcej, dom aukcyjny Christie's wycofał się z kartelu, powiadamiając Komisję, że nie mają miejsca żadne kontakty z Sotheby's w odniesieniu do zgłoszonego zachowania oraz ogłaszając publicznie nowy system prowizji od sprzedaży zaledwie kilka dni po przedstawieniu dowodów Komisji. Ponadto dom Christie's ciągle współpracował z Komisją, a nie ustalono, żeby przymuszał Sotheby's do uczestnictwa w kartelu ani żeby odgrywał wobec Sotheby's rolę decydującą.

- (23) Komisja uważa, że w związku z powyższym dom aukcyjny Christie's spełnia odpowiednie warunki określone w sekcji B obwieszczenia o łagodzeniu kar.

Poważne zmniejszenie wymiaru grzywny („Seksja D”)

- (24) Komisja zaznacza, że dom aukcyjny Sotheby's w pełni współpracował z nią w toku dochodzenia, dostarczając

jej informacji i dowodów, które w istotny sposób przyczyniły się do ustalenia istnienia naruszenia. Ponadto dom Sotheby's nie kwestionował w istotny sposób faktów, na których Komisja oparła swoje zarzuty, oraz potwierdził istnienie szeregu elementów naruszenia opisanych przez Komisję w niniejszej decyzji.

- (25) W związku z powyższym Sotheby's spełnia warunki pierwszego i drugiego paragrafu sekcji D obwieszczenia.

Decyzja dotycząca zastosowania obwieszczenia o łagodzeniu kar

- (26) Uwzględniając charakter ich współpracy oraz warunki określone w obwieszczeniu o łagodzeniu kar, Komisja postanawia o następującym ograniczeniu wymiaru grzywien nałożonych na adresatów niniejszej decyzji:

— Christie's: o 100 %,

— Sotheby's: o 40 %.

5. Decyzja

- (27) Nakłada się następujące grzywny:

— Christie's International plc: 0 mln EUR

— Sotheby's Holdings Inc.: 20,4 mln EUR

- (28) Wymienione przedsiębiorstwa zobowiązane są niezwłocznie przerwać naruszenie przepisów, o ile nie uczyniły tego do tej pory, a także powstrzymać się od ponownego podejmowania czynów lub zachowań, takich jak stwierdzone w tej sprawie naruszenie przepisów oraz od przyjęcia środków o równoważnych celach lub skutkach.

⁽¹⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie nienakładania lub ograniczenia wysokości grzywien w sprawach karteli (Dz.U. C 207 z 18.7.1996, str. 4).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 26 lipca 2005 r.****zmieniająca dodatek B do załącznika XII do Aktu Przystąpienia z 2003 r. w zakresie niektórych zakładów w sektorach rybnym, mięsny i mleczarski w Polsce***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 2813)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2005/591/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt Przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowacji oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego załącznik XII, rozdział 6, sekcja B, podsekcja I, pkt 1, lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Polsce przyznano okresy przejściowe w odniesieniu do niektórych zakładów wymienionych w dodatku B do załącznika XII do Aktu Przystąpienia z 2003 r.
- (2) Dodatek B do załącznika XII do Aktu Przystąpienia z 2003 r. został zmieniony decyzjami Komisji 2004/458/WE⁽²⁾, 2004/471/WE⁽³⁾, 2004/474/WE⁽⁴⁾ i 2005/271/WE⁽⁵⁾.
- (3) Zgodnie z oficjalnym oświadczeniem właściwych władz w Polsce, kolejne cztery zakłady w sektorach rybnym, mięsny i mleczarski zakończyły proces modernizacji i spełniają wszystkie wymogi prawa wspólnotowego.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić dodatek B do załącznika XII do Aktu Przystąpienia z 2003 r.

(5) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt został poinformowany o środkach przewidzianych w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakłady wymienione w Załączniku do niniejszej decyzji skreśla się z dodatku B do załącznika XII do Aktu Przystąpienia z 2003 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 30.4.2004, str. 53. Sprostowanie Dz.U. L 202 z 7.6.2004, str. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 30.4.2004, str. 56. Sprostowanie Dz.U. L 212 z 12.6.2004, str. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 160 z 30.4.2004, str. 73. Sprostowanie Dz.U. L 212 z 12.6.2004, str. 44.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 86 z 5.4.2005, str. 13.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz zakładów, które skreśla się z dodatku B do załącznika XII do Aktu Przystąpienia z 2003 r.

ZAKŁADY MIĘSNE

Wykaz pierwotny

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu
103	14250301	Radomskie Zakłady Drobiarskie „Imperson” Sp. z o.o.

MIĘSO BIAŁE

Wykaz pierwotny

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu
30	18030501	„Animex-Południe” Sp. z o.o.

SEKTOR RYBNY

Wykaz pierwotny

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu
13	22111807	„Laguna” s.j.

SEKTOR MLECZARSKI

Wykaz uzupełniający

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu
11	14031601	Okregowa Spółdzielnia Mleczarska w Garwolinie

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY 2005/592/WPZiB

z dnia 29 lipca 2005 r.

wdrażająca wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6, w związku z art. 23 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) We wspólnym stanowisku 2004/161/WPZiB Rada przyjęła środki, między innymi, w celu nie dopuszczenia do wjazdu na terytoria Państw Członkowskich lub przejazdu przez ich terytoria osób, które angażują się w działania poważnie naruszające zasady demokracji, przestrzeganie praw człowieka oraz zasadę państwa prawnego w Zimbabwe, jak również w celu zamrożenia ich środków finansowych i zasobów gospodarczych.
- (2) W dniu 13 czerwca 2005 r. Rada przyjęła decyzję Rady 2005/444/WPZiB ⁽²⁾ wdrażającą wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe w następstwie zmian rządowych.
- (3) Wykaz osób, podlegających środkom ograniczającym załączony do wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB powinien zostać uaktualniony w celu uwzględnienia osób odpowiedzialnych za mające obecnie miejsce przypadki łamania praw człowieka znane pod nazwą

„operacja Murambatsvina” (bezprawne niszczenie domów i wysiedlenia).

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Wykaz osób znajdujący się w Załączniku do wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB zastępuje się wykazem stanowiącym Załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, 29 lipca 2005 r.

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2004, str. 66.

⁽²⁾ Dz.U. L 153 z 16.6.2005, str. 37.

43. Makoni, Simbarashe Zastępca Sekretarza Generalnego Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Gospodarczych (były Minister Finansów), ur. 22.3.1950 r.
44. Makwavarara, Sekesai Pełniąca obowiązki Burmistrza Harare (ZANU - PF)
45. Malinga, Joshua Zastępca Sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Osób Niepełnosprawnych i Pokrzywdzonych przez Los, ur. 28.4.1944 r.
46. Mangwana, Paul Munyaradzi Minister Stanu (były Minister Służby Publicznej, Pracy i Opieki Społecznej), ur. 10.8.1961 r.
47. Manyika, Elliot Tapfumanei Minister bez teki (były Minister ds. Rozwoju Młodzieży, Równouprawnienia Kobiet i Mężczyzn i Tworzenia Miejsc Pracy), ur. 30.7.1955 r.
48. Manyonda, Kenneth Vhundukai Były Wiceminister Przemysłu i Handlu, ur. 10.8.1934 r.
49. Marumahoko, Rueben Wiceminister Spraw Wewnętrznych (były Wiceminister ds. Energii i Rozwoju Sieci Energetycznych), ur. 4.4.1948 r.
50. Masawi, Ephrahim Sango Gubernator Prowincji Mashonaland Środkowy
51. Masuku, Angeline Gubernator Prowincji Matabeleland Południowy Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Osób Niepełnosprawnych i Pokrzywdzonych przez Los, ur. 14.10.1936 r.
52. Mathema, Cain Gubernator Prowincji Bulawayo
53. Mathuthu, Thokozile Gubernator Prowincji Matabeleland Północny oraz Zastępca Sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Transportu i Opieki Społecznej
54. Matiza, Joel Biggie Wiceminister ds. Gospodarki Mieszkaniowej na Terenach Wiejskich i Udogodnień Socjalnych, ur. 17.8.1960 r.
55. Matonga, Brighton Wiceminister ds. Informacji i Reklamy, ur. w 1969 r.
56. Matshalaga, Obert Wiceminister Spraw Zagranicznych
57. Matshiya, Melusi (Mike) Stały Sekretarz w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
58. Mbiriri, Partson Stały Sekretarz w Ministerstwie Samorządu Lokalnego, Robót Publicznych i Urbanizacji
59. Midzi, Amos Bernard (Mugenva) Minister ds. Kopalń i Rozwoju Górnictwa (były Minister ds. Energii i Rozwoju Sieci Energetycznych), ur. 4.7.1952 r.
60. Mnangagwa, Emmerson Dambudzo Minister ds. Gospodarki Mieszkaniowej na Terenach Wiejskich i Udogodnień Socjalnych (były Przewodniczący Parlamentu), ur. 15.9.1946 r.
61. Mohadi, Kembo Campbell Dugishi Minister Spraw Wewnętrznych (były Wiceminister ds. Samorządu Lokalnego, Robót Publicznych i Gospodarki Mieszkaniowej), ur. 15.11.1949 r.
62. Moyo, Jonathan Były Minister Stanu ds. Informacji i Reklamy w Urzędzie Prezydenta, ur. 12.1.1957 r.
63. Moyo, July Gabarari Były Minister ds. Energii i Rozwoju Sieci Energetycznych (były Minister ds. Służby Publicznej, Pracy i Opieki Społecznej), ur. 7.5.1950 r.

64. Moyo, Simon Khaya Zastępca Sekretarza Biura Politycznego ds. Prawnych ZANU (PF), ur. w 1945 r., Ambasador w Republice Południowej Afryki
65. Mpfu, Obert Moses Minister Przemysłu i Handlu Międzynarodowego (były Gubernator Prowincji Matabeleland Północny) zastępca Sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Bezpieczeństwa Narodowego), ur. 12.10.1951 r.
66. Msika, Joseph W. Wiceprezydent, ur. 6.12.1923 r.
67. Msipa, Cephas George Gubernator Prowincji Midlands, ur. 7.7.1931 r.
68. Muchena, Olivia Nyembesi (alias Nyembezi) Minister Stanu ds. Nauki i Techniki w Urzędzie Prezydenta (była Minister Stanu w Urzędzie Wiceprezydenta Msiki), ur. 18.8.1946 r.
69. Muchinguri, Oppah Chamu Zvipange Minister ds. Kobiet, Równouprawnienia Kobiet i Mężczyzn i Rozwoju Społeczności, Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Równouprawnienia Kobiet i Mężczyzn i Kultury, ur. 14.12.1958 r.
70. Mudede, Tobaiwa (Tonnoth) Dyrektor Centralnego Urzędu Statystycznego, ur. 22.12.1942 r.
71. Mudenge, Isack Stanilaus Gorerazvo Minister Szkolnictwa Wyższego (były Minister Spraw Zagranicznych), ur. 17.12.1941 r.
72. Mugabe, Grace Małżonka Roberta Gabriela Mugabe, ur. 23.7.1965 r.
73. Mugabe, Sabina Starszy Członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 14.10.1934 r.
74. Muguti, Edwin Wiceminister Zdrowia i Opieki nad Dziećmi, ur. w 1965 r.
75. Mujuru, Joyce Teurai Ropa Wiceprezydent (była Minister Zasobów Wodnych i Rozwoju Infrastruktury), ur. 15.4.1955 r.
76. Mujuru, Solomon T.R. Starszy Członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 1.5.1949 r.
77. Mumbengegwi, Samuel Creighton Były Minister Przemysłu i Handlu Międzynarodowego, ur. 23.10.1942 r.
78. Mumbengegwi, Simbarashe Minister Spraw Zagranicznych, ur. 20.7.1945 r.
79. Murerwa, Herbert Muchemwa Minister Finansów (były Minister Szkolnictwa Wyższego), ur. 31.7.1941 r.
80. Musariri, Munyaradzi Podkomisarz Policji
81. Mushohwe, Christopher Chindoti Minister Transportu i Komunikacji (były Wiceminister Transportu i Komunikacji), ur. 6.2.1954 r.
82. Mutasa, Didymus Noel Edwin Minister Bezpieczeństwa Narodowego (były Minister ds. Operacji Specjalnych w Urzędzie Prezydenta odpowiedzialny za Program Walki z Korupcją i Monopolami oraz były Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Zagranicznych, ur. 27.7.1935 r.
83. Mutezo, Munacho Minister Zasobów Wodnych i Rozwoju Infrastruktury
84. Mutinhiri, Ambros (alias Ambrose) Minister ds. Rozwoju Młodzieży, Równouprawnienia Kobiet i Mężczyzn i Tworzenia Miejsc Pracy, brygadier w stanie spoczynku

85. Mutiwekuziva, Kenneth Kaparadza Wiceminister ds. Rozwoju Małych i Średnich Przedsiębiorstw i Tworzenia Miejsc Pracy (były Wiceminister ds. Rozwoju Małych i Średnich Przedsiębiorstw), ur. 27.5.1948 r.
86. Muzenda, Tsitsi V. Starszy Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 28.10.1922 r.
87. Muzonzini, Elisha Brygadier (były Dyrektor Generalny Centralnej Organizacji Wywiadowczej), ur. 24.6.1957 r.
88. Ncube, Abedinico Wiceminister Służby Publicznej, Pracy i Opieki Społecznej (były Wiceminister Spraw Zagranicznych), ur. 13.10.1954 r.
89. Ndlovu, Naison K. Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Produkcji i Pracy, ur. 22.10.1930 r.
90. Ndlovu, Richard Zastępca Intendenta Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 26.6.1942 r.
91. Ndlovu, Sikhanyiso Zastępca Sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Intendenty, ur. 20.9.1949 r.
92. Nguni, Sylvester Wiceminister Rolnictwa, ur. 4.8.1955 r.
93. Nhema, Francis Minister Środowiska i Turystyki, ur. 17.4.1959 r.
94. Nkomo, John Landa Przewodniczący Parlamentu (były Minister ds. Operacji Specjalnych w Urzędzie Prezydenta), ur. 22.8.1934 r.
95. Nyambuya, Michael Reuben Minister ds. Energii i Rozwoju Sieci Energetycznych (były generał broni, Gubernator Prowincji Manicaland), ur. 23.7.1955 r.
96. Nyanhongo, Magadzire Hubert Wiceminister Transportu i Komunikacji
97. Nyathi, George Zastępca Sekretarza Biura Politycznego ds. Nauki i Techniki ZANU (PF)
98. Nyoni, Sithembiso Gile Glad Minister ds. Rozwoju Małych i Średnich Przedsiębiorstw i Tworzenia Miejsc Pracy (były Minister ds. Rozwoju Małych i Średnich Przedsiębiorstw), ur. 20.9.1949 r.
99. Parirenyatwa, David Pagwese Minister ds. Zdrowia i Opieki nad Dziećmi (były Wiceminister), ur. 2.8.1950 r.
100. Patel, Khantibhal Zastępca Sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Finansowych, ur. 28.10.1928 r.
101. Pote, Selina M. Zastępca Sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Równouprawnienia Kobiet i Mężczyzn i Kultury
102. Rusere, Tino Wiceminister ds. Kopalń i Rozwoju Górnictwa (były Wiceminister Zasobów Wodnych i Rozwoju Infrastruktury), ur. 10.5.1945 r.
103. Sakabuya, Morris Wiceminister ds. Samorządu Lokalnego, Robót Publicznych i Urbanizacji
104. Sakupwanya, Stanley Zastępca Sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Zdrowia i Opieki Nad Dziećmi
105. Samkange, Nelson Tapera Crispin Gubernator Prowincji Mashonaland Zachodni

-
106. Sandi lub Sachi, E. (?)	Zastępca Sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Kobiet
107. Savanhu, Tendai	Zastępca Sekretarza ZANU (PF) ds. Transportu i Opieki Społecznej, ur. 21.3.1968 r.
108. Sekeramayi, Sydney (alias Sidney) Tigere	Minister Obrony, ur. 30.3.1944 r.
109. Sekeremayi, Lovemore	Główny Urzędnik ds. Wyborów
110. Shamu, Webster	Minister Stanu ds. Wdrażania Polityki (Były Minister Stanu ds. Wdrażania Polityki w Urzędzie Prezydenta), ur. 6.6.1945 r.
111. Shamuyarira, Nathan Marwirakuwa	Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Informacji i Reklamy, ur. 29.9.1928 r.
112. Shiri, Perence	Marszałek Lotnictwa (siły powietrzne), ur. 1.11.1955 r.
113. Shumba, Isaiah Masvayamwando	Wiceminister Edukacji, Sportu i Kultury, ur. 3.1.1949 r.
114. Sibanda, Jabulani	Były Przewodniczący Krajowego Stowarzyszenia Weteranów Wojennych, ur. 31.12.1970 r.
115. Sibanda, Misheck Julius Mpande	Sekretarz Gabinetu (następca Charlesa Utete, umieszczonego w wykazie pod numerem 122), ur. 3.5.1949 r.
116. Sibanda, Phillip Valerio (alias Valentine)	Dowódca Armii Krajowej Zimbabwe, generał broni ur. 25.8.1956 r.
117. Sikosana, Absolom	Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Młodzieży
118. Stamps, Timothy	Doradca ds. Zdrowia w Urzędzie Prezydenta, ur. 15.10.1936 r.
119. Tawengwa, Solomon Chirume	Zastępca Sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Finansowych, ur. 15.6.1940 r.
120. Tungamirai, Josiah T.	Minister Stanu ds. Naturalizacji i Upodmiotowienia, marszałek lotnictwa w stanie spoczynku (były Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Upodmiotowienia i Naturalizacji), ur. 8.10.1948 r.
121. Udenge, Samuel	Wiceminister Rozwoju Gospodarczego
122. Utete, Charles	Przewodniczący Prezydenckiego Komitetu Kontroli nad Gruntami (były Sekretarz Gabinetu), ur. 30.10.1938 r.
123. Veterai, Edmore	Starszy Podkomisarz Policji, Dowódca Policji w Harare
124. Zimonte, Paradzai	Dyrektor ds. Więziennictwa, ur. 4.3.1947 r.
125. Zhuwao, Patrick	Wiceminister Nauki i Techniki (siostrzeniec prezydenta Mugabe)
126. Zvinavashe, Vitalis	Generał w stanie spoczynku (były Szef Sztabu Obrony), ur. 27.9.1943 r.
-